

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 9

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος
11 Ιανουαρίου 2014

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 9/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 377 της 21.12.2013

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 9/02

Υπόθεση C-4/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά Kaveh Puid [Άσυλο — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που έχει υποβληθεί σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρα 6 έως 12 — Κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους — Άρθρο 13 — Επικουρική ρήτρα]

2

2014/C 9/03

Υπόθεση C-322/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε ο K (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους μη επιτρέπουσα την έκπτωση ζημίας από την πώληση ακινήτου κειμένου εντός άλλου κράτους μέλους από το κέρδος που προέκυψε από την πώληση κινητών αξιών στο κράτος μέλος φορολογίας)

3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2014/C 9/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-514/11 P και C-605/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Περιβαλλοντικές πληροφορίες — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έγγραφα σχετικά με εν εξελίξει διαδικασία λόγω παραβάσεως — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως του περιεχομένου των εγγράφων που αναφέρονται στην αίτηση προσβάσεως — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]	3
2014/C 9/05	Υπόθεση C-518/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UPC Nederland BV κατά Gemeente Hilversum (Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 97/66/ΕΚ, 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων — Πώληση από έναν δήμο του καλωδιακού του δικτύου σε ιδιωτική επιχείρηση — Συμβατική ρήτρα που αφορά την τιμολόγηση — Εξουσίες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)	4
2014/C 9/06	Υπόθεση C-638/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή [Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Έννοια του όρου «άλλοι παράγοντες»]	5
2014/C 9/07	Υπόθεση C-60/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Vrchní soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία σχετική με την εκτέλεση χρηματικής ποινής επιβληθείσας στον Marián Baláž (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ — Εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών — «Δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις» — Το «Unabhängiger Verwaltungssenat» στο αυστριακό δίκαιο — Φύση και έκταση του ελέγχου που ασκεί το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης)	5
2014/C 9/08	Υπόθεση C-72/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider κατά Land Rheinland-Pfalz (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον — Σύμβαση του Aarhus — Οδηγία 2003/35/ΕΚ — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά αποφάσεως για τη χορήγηση αδείας — Διαχρονική εφαρμογή — Διαδικασία αδειοδοτήσεως κινηθείσα πριν από τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2003/25/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη — Απόφαση εκδοθείσα μετά την ως άνω ημερομηνία — Προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής — Προσβολή δικαιώματος — Είδος της διαδικαστικής πλημμελείας που μπορεί να προβληθεί — Έκταση του ελέγχου)	6
2014/C 9/09	Υπόθεση C-90/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Αερομεταφορές — Συμφωνίες περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβούν σε κατανομή των μεταφορικών δικαιωμάτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων κοινοτικών αερομεταφορέων χωρίς διακρίσεις και στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και να γνωστοποιήσουν αμέσως τη διαδικασία αυτή στην Επιτροπή)	7
2014/C 9/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-187/12 έως C-189/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA κατά AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 320/2006 — Κανονισμός (ΕΚ) 968/2006 — Γεωργία — Προσωρινό καθεστώς αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης — Έννοια των όρων «εγκαταστάσεις παραγωγής» και «πλήρης διάλυση»]	7

2014/C 9/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-199/12 έως C-201/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά X (C-199/12) και Y (C-200/12) και Z κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12) (Οδηγία 2004/83/EK — Ελάχιστες απαιτήσεις για την παροχή του καθεστώτος πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Γενετήσιος προσανατολισμός — Λόγος διώξεως — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια των «πράξεων διώξης» — Βάσιμος φόβος διώξεως λόγω της συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Πράξεις αρκούντως σοβαρές για να στηριχθεί τέτοιος φόβος — Νομοθεσία ποινικοποιούσα ομοφυλοφιλικές πράξεις — Άρθρο 4 — Εξατομικευμένη αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων) 8
2014/C 9/12	Υπόθεση C-221/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgacom NV κατά Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) και Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας — Πεδίο εφαρμογής — Σύμβαση συναφείσα μεταξύ δημοσίων οντοτήτων κράτους μέλους και επιχειρήσεως αυτού του κράτους μέλους — Μεταβίβαση, από τις οντότητες αυτές, της δραστηριότητάς τους παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών καθώς και, για καθορισμένη διάρκεια, του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσεως των καλωδιακών δικτύων τους σε επιχείρηση του εν λόγω κράτους μέλους — Δυνατότητα επιχειρηματία του ίδιου κράτους μέλους να επικαλεστεί τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους — Μη προκήρυξη διαγωνισμού — Δικαιολογία — Ύπαρξη προηγούμενης συμβάσεως — Οικονομική πράξη προοριζόμενη να δώσει τέλος σε ένδικη διαφορά σχετικά με την ερμηνεία της συμβάσεως αυτής — Κίνδυνος υποβαθμίσεως της μεταβιβαζόμενης δραστηριότητας) 9
2014/C 9/13	Υπόθεση C-225/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. Demir κατά Staatssecretaris van Justitie (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Ρήτρες standstill — Έννοια «νόμιμη διαμονή») 9
2014/C 9/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-249/12 και C-250/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Inalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corina-Hrisi Tulică κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavosin κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspectie Fiscală — Serviciul de Inspectie Fiscală Timiș (C-250/12) (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/12/EK — Άρθρα 73 και 78 — Συναλλαγές επί ακινήτων πραγματοποιούμενες από φυσικά πρόσωπα — Χαρακτηρισμός των συναλλαγών αυτών ως φορολογητέων πράξεων — Προσδιορισμός του οφειλόμενου ΦΠΑ σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπήρξε οποιαδήποτε σχετική πρόβλεψη κατά τη σύναψη της συμβάσεως — Ύπαρξη ή μη δυνατότητας του πωλητή να ανακτήσει τον ΦΠΑ από τον αγοραστή — Συνέπειες) 10
2014/C 9/15	Υπόθεση C-313/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giuseppe Romeo κατά Regione Siciliana (Εθνική διοικητική διαδικασία — Κατάσταση αμιγώς εσωτερικής φύσεως — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη διάρκεια δικής κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 11
2014/C 9/16	Υπόθεση C-383/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Environmental Manufacturing LLP κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Société Elmar Wolf [Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που απεικονίζει κεφαλή λύκου — Ανακοπή του δικαιούχου διεθνών και εθνικών εικονιστικών σημάτων που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «WOLF Jardin» και «Outils WOLF» — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Μεταβολή της οικονομικής συμπεριφοράς του μέσου καταναλωτή — Βάρος αποδείξεως] 11

2014/C 9/17	Υπόθεση C-388/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Comune di Ancona κατά Regione Marche [Διαρθρωτικά Ταμεία — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) — Χρηματοδοτική συμμετοχή διαρθρωτικού Ταμείου — Κριτήρια επιλεξιμότητας των δαπανών — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Άρθρο 30, παράγραφος 4 — Αρχή της διάρκειας της πράξης — Έννοια της «σημαντικής τροποποίησης» μιας πράξης — Σύναψη σύμβασης παραχώρησης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση και διεξαγωγή δημόσιου διαγωνισμού] 12
2014/C 9/18	Υπόθεση C-442/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Sneller κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV (Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Ρήτρα περιεχόμενη στους γενικούς όρους συμβάσεως εγγυώμενης νομική αρωγή, από μισθωτό του ασφαλιστή, σε δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες — Έξοδα σχετικά με τη νομική αρωγή από εξωτερικό νομικό σύμβουλο αποδιδόμενα μόνο σε περίπτωση ανάγκης, εκτιμώμενης από τον ασφαλιστή, να ανατεθεί ο χειρισμός της υποθέσεως σε εξωτερικό νομικό σύμβουλο) 13
2014/C 9/19	Υπόθεση C-473/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) κατά Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte (Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρα 10 και 11 — Υποχρέωση ενημερώσεως — Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ζ' — Εξαιρέσεις — Πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων — Ιδιωτικοί ντετέκτιβ ενεργούντες για λογαριασμό του οργανισμού ελέγχου ενός νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος — Οδηγία 2002/58/ΕΚ — Άρθρο 15, παράγραφος 1) 13
2014/C 9/20	Υπόθεση C-478/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Feldkirch (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Armin Maletic, Marianne Maletic κατά lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH [Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 16, παράγραφος 1 — Σύμβαση ταξιδιού συναφθείσα μεταξύ καταναλωτή που κατοικεί εντός κράτους μέλους και πρακτορείου ταξιδιών εγκατεστημένου εντός άλλου κράτους μέλους — Παρέχων υπηρεσίες τον οποίο χρησιμοποιεί το πρακτορείο ταξιδιών, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή — Δικαίωμα του καταναλωτή να εναγάγει τις δύο αυτές επιχειρήσεις ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου της κατοικίας του] 14
2014/C 9/21	Υπόθεση C-522/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Αλlemagne) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tenvik Isbir κατά DB Services GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Απόσπαση εργαζομένων — Οδηγία 96/71/ΕΚ — Όρια κατώτατου μισθού — Κατ' αποκοπήν ποσά και εισφορά του εργοδότη σε πολυετές αποταμιευτικό πρόγραμμα υπέρ των μισθωτών υπαλλήλων του) 14
2014/C 9/22	Υπόθεση C-547/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμής ορισμένων κρατών μελών όσον αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο — Ποσά που η Ελληνική Δημοκρατία οφείλει να ανακτήσει δεδομένου ότι δεν τα ανέκτησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων) 15
2014/C 9/23	Υπόθεση C-560/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Wam Industriale SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Απόφαση που ελήφθη μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αρχικής αποφάσεως που αφορά την ίδια διαδικασία — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου) 15

2014/C 9/24	Υπόθεση C-587/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Κρατική ενίσχυση — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Απόφαση που ελήφθη μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αρχικής αποφάσεως που αφορά την ίδια διαδικασία — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου) 16	16
2014/C 9/25	Υπόθεση C-23/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3 και 4) 16	16
2014/C 9/26	Υπόθεση C-527/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 7 Οκτωβρίου 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) 17	17
2014/C 9/27	Υπόθεση C-537/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — Birutė Šiba κατά Arūnas Devėnas 17	17
2014/C 9/28	Υπόθεση C-538/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Ανώτατο Δικαστήριο) (Λιθουανία) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — eVigilo Ltd κατά Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos 18	18
2014/C 9/29	Υπόθεση C-539/13: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — Merck Canada Inc. και Merck Sharp & Dohme Ltd κατά Sigma Pharmaceuticals PLC 19	19
2014/C 9/30	Υπόθεση C-541/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 16 Οκτωβρίου 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld κατά Hauptzollamt Hannover 20	20
2014/C 9/31	Υπόθεση C-554/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 28 Οκτωβρίου 2013 — Z. Zh. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en justitie και Staatssecretaris van Veiligheid en justitie κατά I.O. 20	20
2014/C 9/32	Υπόθεση C-562/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 31 Οκτωβρίου 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve κατά Moussa Abdida 20	20
2014/C 9/33	Υπόθεση C-564/13 P: Αναίρεση που άσκησε την 31η Οκτωβρίου 2013 η Planet A.E. Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Συμβουλευτικών Υπηρεσιών κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (Εβδομο τμήμα) που εκδόθηκε την 9η Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-489/12, Planet κατά Επιτροπής 21	21

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 9/34	Υπόθεση T-377/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2013 — Preparados Alimenticios κατά OHMI — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Jambo Afrika — Προγενέστερα κοινοτικά εικονιστικά σήματα JUMBO, JUMBO CUBE, JUMBO MARINADE, JUMBO NOKKOS, JUMBO ROF, JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON, JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα JUMBO — Προγενέστερο μη καταχωρισθέν λεκτικό σήμα JUMBO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 22	22
-------------	---	----

2014/C 9/35	Υπόθεση T-313/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — Heede κατά ΓΕΕΑ (Matrix-Energetics) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος Matrix-Energetics — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Ενδιαφερόμενο κοινό — Χρόνος εκτιμήσεως του περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	22
2014/C 9/36	Υπόθεση T-337/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI κατά ΓΕΕΑ — Wenf International Advisers (Ανοιχτήρι) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει ένα ανοιχτήρι κρασιού — Προγενέστερο εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Απουσία ατομικού χαρακτήρα — Δεν δημιουργείται διαφορετική συνολική εντύπωση — Ενημερωμένος χρήστης — Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού — Άρθρα 4, 6 και 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002]	22
2014/C 9/37	Υπόθεση T-443/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — Equinix (Germany) κατά ΓΕΕΑ — Acotel (ancotel.) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος ancotel. — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα ACOTEL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	23
2014/C 9/38	Υπόθεση T-524/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — Recaro κατά ΓΕΕΑ — Certino Mode (RECARO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για κήρυξη έκπτωσης — Λεκτικό κοινοτικό σήμα RECARO — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 15, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Φύση της χρήσεως του σήματος — Παραδεκτό νέων αποδεικτικών στοιχείων — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	23
2014/C 9/39	Υπόθεση T-248/13: Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2013 — FK κατά Επιτροπής	24
2014/C 9/40	Υπόθεση T-534/13: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2013 — Panrico κατά ΓΕΕΑ — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)	24
2014/C 9/41	Υπόθεση T-557/13: Προσφυγή της 24ης Οκτωβρίου 2013 — Γερμανία κατά Επιτροπής	25
2014/C 9/42	Υπόθεση T-562/13: Αγωγή της 24ης Οκτωβρίου 2013 — ΙΣΟΤΗΣ κατά Επιτροπής	26
2014/C 9/43	Υπόθεση T-584/13: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2013 — BASF Agro κ.λπ. κατά Επιτροπής	27

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 9/44	Υπόθεση F-82/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Οκτωβρίου 2013 — Λουκάκης κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Επιτροπή προσωπικού του Κοινοβουλίου — Εκλογές — Παρατυπίες κατά την εκλογική διαδικασία)	28
2014/C 9/45	Υπόθεση F-59/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2013 — BF κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπαλληλική υπόθεση — Διορισμός — Πλήρωση θέσεως διευθυντή — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Βλαπτική πράξη — Δεν υφίσταται — Απαράδεκτο)	28
2014/C 9/46	Υπόθεση F-97/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Thomé κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός Διαγωνισμός — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/177/10 — Απόφαση να μην προσληφθεί μία επιτυχούσα — Κριτήρια συμμετοχής στον διαγωνισμό — Πτυχίο πανεπιστημίου)	28

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 9/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 377 της 21.12.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 367 της 14.12.2013

EE C 359 της 7.12.2013

EE C 352 της 30.11.2013

EE C 344 της 23.11.2013

EE C 336 της 16.11.2013

EE C 325 της 9.11.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά Kaveh Puid

(Υπόθεση C-4/11) ⁽¹⁾

[Άσυλο — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που έχει υποβληθεί σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Άρθρα 6 έως 12 — Κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους — Άρθρο 13 — Επικουρική ρήτρα]

(2014/C 9/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesrepublik Deutschland

κατά

Kaveh Puid

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Υποχρέωση κράτους μέλους να αναλάβει την εξέταση της αιτήσεως ασύλου βάσει του

άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 σε περίπτωση κινδύνου προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτούντος και/ή μη τηρήσεως των ελάχιστων προδιαγραφών που επιβάλλουν οι οδηγίες 2003/9/ΕΚ και 2005/85/ΕΚ εκ μέρους του υπεύθυνου σύμφωνα με τα κριτήρια που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός κράτους μέλους

Διατακτικό

Οσάκις τα κράτη μέλη είναι αδύνατο να αγνοούν ότι οι συστημικές πλημμέλειες όσον αφορά τη διαδικασία χορηγήσεως ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο στο κράτος μέλος που ορίζεται ως υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου σύμφωνα με τα κριτήρια του κεφαλαίου III του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, αποτελούν σοβαρούς και αποδεδειγμένους λόγους που να πείθουν ότι ο αιτών θα διατρέξει ουσιαστικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει, το κράτος μέλος που προβαίνει στον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους υποχρεούται να μη μεταφέρει τον αιτούντα άσυλο προς το κράτος μέλος που ορίσθηκε αρχικώς ως υπεύθυνο, και, με την επιφύλαξη της ευχέρειάς του να εξετάσει το ίδιο την αίτηση, να συνεχίσει την εξέταση των κριτηρίων του ως άνω κεφαλαίου προκειμένου να διακριβώσει αν σύμφωνα με κάποιο από τα κριτήρια αυτά ή, ελλείψει αυτού, κατά το άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού είναι δυνατό να προσδιορισθεί άλλο κράτος μέλος ως υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου.

Αντιθέτως, στην περίπτωση αυτή, η αδυναμία μεταφοράς αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που ορίσθηκε αρχικώς ως υπεύθυνο δεν υποχρεώνει, αυτή καθεαυτήν, το κράτος μέλος που προβαίνει στον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους να εξετάσει το ίδιο την αίτηση ασύλου βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 26.3.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε ο K

(Υπόθεση C-322/11) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους μη επιτρέπουσα την έκπτωση ζημίας από την πώληση ακινήτου κειμένου εντός άλλου κράτους μέλους από το κέρδος που προέκυψε από την πώληση κινητών αξιών στο κράτος μέλος φορολογίας)

(2014/C 9/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 63 και 65 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία μη επιτρέπουσα σε άτομο υπέχον πλήρη φορολογική υποχρέωση να εκπέσει τη ζημία από την πώληση ακινήτου κειμένου εντός άλλου κράτους μέλους από το κέρδος που προέκυψε από την πώληση κινητών αξιών στο κράτος μέλος φορολογίας

Διατακτικό

Δεν αντιβαίνει στα άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 65 ΣΛΕΕ η φορολογική κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν επιτρέπει σε φορολογούμενο ο οποίος κατοικεί εντός του κράτους μέλους αυτού και υπέχει εκεί γενική υποχρέωση φορολογίας εισοδήματος να εκπέσει τις ζημίες που απορρέουν από την πώληση ακινήτου κειμένου εντός άλλου κράτους μέλους από τα φορολογητέα εντός του πρώτου κράτους μέλους εισοδήματα από κινητές αξίες, ενώ τούτο θα ήταν δυνατό, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, αν το ακίνητο βρισκόταν εντός του πρώτου κράτους μέλους.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-514/11 P και C-605/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Περιβαλλοντικές πληροφορίες — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έγγραφα σχετικά με εν εξελίξει διαδικασία λόγω παραβάσεως — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως του περιεχομένου των εγγράφων που αναφέρονται στην αίτηση προσβάσεως — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]

(2014/C 9/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (εκπρόσωποι: P. Vinagre e Silva και L. Rossi, advogadas), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Heliskoski, M. Pere και M. J. Leppo)

Παραμβαίνουσα υπέρ των ανααιρεσιουσών: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: M. Linntam)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira και D. Recchia), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: V. Pasternak Jørgensen και C. Thorning), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και C. Meyer-Seitz)

Παραμβαίνουσα υπέρ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και A. Wiedmann)

Αντικείμενο

Αιτήσεις αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, T-29/08, LPN κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή την οποία είχε ασκήσει η LPN όσον αφορά τα έγγραφα και αποσπάσματα εγγράφων στα οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στην Liga para a Protecção da Natureza (LPN) με την απόφασή της SG.E.3/MIB/psi D(2008) 8639, της 24ης Οκτωβρίου 2008.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσως.

⁽¹⁾ EE C 252 της 27.8.2011.

- 2) Καταδικάζει τη *Liga para a Protecção da Natureza* και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 58 της 25.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του *Gerechtshof te Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *UPC Nederland BV* κατά *Gemeente Hilversum*

(Υπόθεση C-518/11) (¹)

(Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 97/66/EK, 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK και 2002/22/EK — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων — Πώληση από έναν δήμο του καλωδιακού του δικτύου σε ιδιωτική επιχείρηση — Συμβατική ρήτρα που αφορά την τιμολόγηση — Εξουσίες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2014/C 9/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UPC Nederland BV

κατά

Gemeente Hilversum

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — *Gerechtshof te Amsterdam* — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (EE L 108, σ. 7), της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (EE L 108, σ. 33), καθώς και της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (EE L 108, σ. 51) — Παροχή ελεύθερα προσβάσιμων ραδιοτηλεοπτικών πακέτων μέσω καλωδιακής μεταδόσεως — Δήμος ο οποίος μεταβίβασε την επιχείρησή του καλωδιακής μεταδόσεως — Περιορισμός των λιανικών

τιμών — Κανόνες ανταγωνισμού — Εφαρμογή από τα εθνικά δικαστήρια

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), έχει την έννοια ότι υπηρεσία συνιστάμενη στην παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, για την οποία χρεώνονται τόσο έξοδα μεταδόσεως όσο και η αμοιβή ραδιοτηλεοπτικών φορέων και τα δικαιώματα των οργανισμών για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικά με τη δημοσιοποίηση του περιεχομένου τους, εμπίπτει στην έννοια των «υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών» και, ως εκ τούτου, στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής τόσο της ανωτέρω οδηγίας όσο και των οδηγιών 97/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), 2002/20/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), και 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), οι οποίες συνδέονται το εφαρμοστέο στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών νέο κανονιστικό πλαίσιο, εφόσον η υπηρεσία αυτή περιλαμβάνει κατά κύριο λόγο τη μεταφορά τηλεοπτικού περιεχομένου μέσω καλωδιακού δικτύου έως το τερματικό λήψης του τελικού καταναλωτή.
- 2) Οι οδηγίες αυτές έχουν την έννοια ότι, από την εκπνοή της προθεσμίας για τη μεταφορά τους στο εσωτερικό δίκαιο, δεν επιτρέπουν να επεμβαίνει άμεσα μια οντότητα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν έχει την ιδιότητα εθνικής ρυθμιστικής αρχής, στα τιμολόγια που εφαρμόζονται στον τελικό καταναλωτή για την παροχή ενός βασικού καλωδιακού πακέτου ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων.
- 3) Οι ως άνω οδηγίες έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν, υπό περιστάσεις όπως εκείνες της κύριας δίκης και λαμβανομένης υπόψη της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, σε μια μη έχουσα την ιδιότητα εθνικής ρυθμιστικής αρχής οντότητα να επικαλείται, έναντι ενός παρόχου βασικών καλωδιακών πακέτων ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, ρήτρα η οποία περιέχεται σε σύμβαση που συνήφθη πριν την καθιέρωση του εφαρμοστέου στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών νέου κανονιστικού πλαισίου και η οποία περιορίζει την ελευθερία του παρόχου αυτού να καθορίζει τις τιμές.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση C-638/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Έννοια του όρου «άλλοι παράγοντες»]

(2014/C 9/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναίρεσιόν: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (εκπρόσωπος: L. Ruessmann, avocat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Stobiecka-Kuik, επικουρούμενη από τον E. McGovern, Barrister)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου, περί ακυρώσεως, όσον αφορά την Gul Ahmed Textile Mills Ltd, του κανονισμού (ΕΚ) 397/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντίντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν (ΕΕ L 66, σ. 1) — Παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1) — Καθορισμός της υπάρξεως ζημίας — Θεμελίωση αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της προκληθείσας ζημίας — Παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, T-199/04, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Vrchní soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία σχετική με την εκτέλεση χρηματικής ποινής επιβληθείσας στον Marián Baláz

(Υπόθεση C-60/12) ⁽¹⁾

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ — Εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών — «Δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις» — Το «Unabhängiger Verwaltungssenat» στο αυστριακό δίκαιο — Φύση και έκταση του ελέγχου που ασκεί το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτέλεσης)

(2014/C 9/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Vrchní soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marián Baláz

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Vrchní soud v Praze — Ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο α', σημείο iii, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ L 76, σ. 16) — Έννοια του δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις — «Unabhängiger Verwaltungssenat» στο αυστριακό δίκαιο — Έννοια της «ευκαιρίας να δικαστεί» ένα πρόσωπο από δικαστήριο κατά το άρθρο 1, στοιχείο α', σημείο iii, της αποφάσεως-πλαίσιο — Περιεχόμενο

Διατακτικό

- 1) Η έννοια «δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις» του άρθρου 1, στοιχείο α', περίπτωση iii, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης και έχει την έννοια ότι σε αυτήν εμπίπτει κάθε δικαστήριο που εφαρμόζει διαδικασία η οποία συγκεντρώνει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά ποινικής διαδικασίας. Το Unabhängiger Verwaltungssenat in den Ländern (Αυστρία) ικανοποιεί τα κριτήρια αυτά, οπότε πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην εν λόγω έννοια.

2) Το άρθρο 1, στοιχείο α', περίπτωση iii, της αποφάσεως-πλαισίου 2005/214, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια ότι ένα πρόσωπο πρέπει να θεωρηθεί ότι είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις στην περίπτωση κατά την οποία, πριν ασκήσει την προσφυγή του, υποχρεώθηκε να ακολουθήσει διοικητική διαδικασία πριν την κίνηση ένδικης διαδικασίας. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού να εξετάσει την υπόθεση πρέπει να είναι πλήρης τόσο ως προς τη νομική εκτίμηση όσο και ως προς την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών.

(¹) EE C 109 της 14.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider κατά Land Rheinland-Pfalz

(Υπόθεση C-72/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον — Σύμβαση του Aarhus — Οδηγία 2003/35/ΕΚ — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά αποφάσεως για τη χορήγηση αδείας — Διαχρονική εφαρμογή — Διαδικασία αδειοδότησεως κινηθείσα πριν από τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας 2003/25/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη — Απόφαση εκδοθείσα μετά την ως άνω ημερομηνία — Προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής — Προσβολή δικαιώματος — Είδος της διαδικαστικής πλημμέλειας που μπορεί να προβληθεί — Έκταση του ελέγχου)

(2014/C 9/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR, Willi Schneider

κατά

Land Rheinland-Pfalz

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — Ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορι-

σμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και του άρθρου 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ — Κατασκευή λεκάνης συγκρατήσεως της πλημμυρικής απορροής — Δικαίωμα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος κατά αποφάσεως για τη χορήγηση αδείας — Διαχρονική εφαρμογή — Περίπτωση στην οποία η διαδικασία αδειοδότησης κινήθηκε πριν την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2003/35/ΕΚ και η απόφαση ελήφθη μετά την ημερομηνία αυτή

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, με την οποία προστέθηκε το άρθρο 10α στην οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, έχει την έννοια, στο μέτρο που προέβλεπε ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να την μεταφέρουν στις έννομες τάξεις τους το αργότερο έως τις 25 Ιουνίου 2005, ότι οι εκδοθείσες προς μεταφορά της τελευταίας αυτής διατάξεως εθνικές ρυθμίσεις θα έπρεπε να εφαρμόζονται και επί των διοικητικών διαδικασιών αδειοδότησεως οι οποίες είχαν κινήσει πριν από τις 25 Ιουνίου 2005, εφόσον αυτές κατέληξαν στη χορήγηση αδείας μετά την ως άνω ημερομηνία.
- 2) Το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής των εθνικών τους διατάξεων για τη μεταφορά του συγκεκριμένου άρθρου στην εσωτερική τους έννομη τάξη, ώστε αυτό να καλύπτει μόνον τις περιπτώσεις όπου η νομιμότητα αποφάσεως προσβάλλεται λόγω παραλείψεως της διενέργειας εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων, και όχι την περίπτωση όπου πραγματοποιήθηκε μεν τέτοια εκτίμηση, πλην όμως ενέχει πλημμέλειες.
- 3) Το άρθρο 10α, στοιχείο β', της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτό νομολογία των εθνικών δικαστηρίων σύμφωνα με την οποία δεν αναγνωρίζεται η ύπαρξη προσβολής δικαιώματος κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, δεν αποκλείεται η προσβαλλόμενη απόφαση να ήταν ίδια ακόμη και χωρίς τη διαδικαστική πλημμέλεια να ήταν οποία επικαλείται ο ενδιαφερόμενος. Απαραίτητη όμως προϋπόθεση είναι, αφενός, να μη φέρει με κανέναν τρόπο ο ενδιαφερόμενος το σχετικό βάρος αποδείξεως στη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου ή του δικαιοδοτικού οργάνου που έχει επιληφθεί του οικείου ενδίκου βοηθήματος και, αφετέρου, το εν λόγω δικαστήριο ή δικαιοδοτικό όργανο να εκδίδει την απόφασή του λαμβάνοντας υπόψη τυχόν

αποδεικτικά στοιχεία προσκομισθέντα από τον κύριο του έργου ή από τις αρμόδιες αρχές, και γενικότερα το σύνολο των στοιχείων του φακέλου που έχει υποβληθεί ενώπιόν του, συνεκτιμώντας ιδίως τον βαθμό της σοβαρότητας της προβαλλόμενης πλημμέλειας και ελέγχοντας πιο συγκεκριμένα αν, λόγω αυτής, το ενδιαφερόμενο κοινό στερήθηκε κάποια εκ των εγγυήσεων οι οποίες έχουν θεσπιστεί, σύμφωνα με τους σκοπούς της οδηγίας 85/337, προκειμένου να καταστήσουν δυνατή την πρόσβαση του στις πληροφορίες και τη συμμετοχή του στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

(¹) EE C 133 της 5.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-90/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Αερομεταφορείς — Συμφωνίες περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβούν σε κατανομή των μεταφορικών δικαιωμάτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων κοινοτικών αερομεταφορέων χωρίς διακρίσεις και στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και να γνωστοποιήσουν αμέσως τη διαδικασία αυτή στην Επιτροπή)

(2014/C 9/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Simonsson και M. Owsiany-Hornung)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szpunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (EE L 157, σ. 7) — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβούν σε κατανομή των μεταφορικών δικαιωμάτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων κοινοτικών αερομεταφορέων χωρίς διακρίσεις και στο πλαίσιο διαφανούς διαδικασίας και να γνωστοποιήσουν αμέσως τη διαδικασία αυτή στην Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα ως άνω άρθρα του κανονισμού αυτού.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA κατά AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-187/12 έως C-189/12) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 320/2006 — Κανονισμός (ΕΚ) 968/2006 — Γεωργία — Προσωρινό καθεστώς αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της ενίσχυσης αναδιάρθρωσης — Έννοια των όρων «εγκαταστάσεις παραγωγής» και «πλήρης διάλυση»]

(2014/C 9/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, Italia Zuccheri SpA, Co.Pro.B. — Cooperativa Produttori Bieticoli Soc. coop. Agricola, Eridania Sadam SpA

κατά

AGEA — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής απόφασης — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (EE L 58, σ. 42), και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 (EE L 176, σ. 32) — Προϋποθέσεις για τη χορήγηση ολόκληρης της ενίσχυσης — Έννοια των όρων «εγκαταστάσεις παραγωγής» και «πλήρης διάλυση» — Δυνατότητα των εργοστασίων ζάχαρης, ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης να λάβουν ολόκληρη την ενίσχυση στην περίπτωση κατά την οποία διατηρούν εγκαταστάσεις που δεν συνδέονται με την παραγωγή των προϊόντων αυτών, αλλά χρησιμοποιούνται για άλλα προϊόντα

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 320/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, και το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 968/2006 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 320/2006, έχουν την έννοια ότι ο όρος «εγκαταστάσεις παραγωγής» που χρησιμοποιείται στα άρθρα αυτά καλύπτει τα σιλό που προορίζονται για την αποθήκευση ζάχαρης του λήπτη της ενίσχυσης, και μάλιστα ανεξάρτητα από το ότι χρησιμοποιούνται και για άλλες χρήσεις. Ο όρος αυτός δεν καλύπτει ούτε τα σιλό που χρησιμοποιούνται μόνο για την αποθήκευση ζάχαρης που έχει παραχθεί βάσει ποσόστωσης και έχει αποθηκευτεί από άλλους παραγωγούς ή έχει πωληθεί από αυτούς ούτε όσα χρησιμοποιούνται μόνο για τη συσκευασία ή τον εγκιβωτισμό της ζάχαρης ενόψει της εμπορίας της. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προβαίνει στην εκτίμηση αυτή σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνικά χαρακτηριστικά ή την πραγματική χρήση του οικείου σιλό.
- 2) Από την εξέταση του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος στην υπόθεση C-188/12 και του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος στην υπόθεση C-189/12 δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος των άρθρων 3 και 4 του κανονισμού 320/2006 ή του άρθρου 4 του κανονισμού 968/2006.

(¹) EE C 194 της 30.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά X (C-199/12) και Y (C-200/12) και Z κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-199/12 έως C-201/12) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις για την παροχή του καθεστώτος πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Γενετήσιος προσανατολισμός — Λόγος διώξεως — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Έννοια των «πράξεων διώξης» — Βάσιμος φόβος διώξεως λόγω της συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα — Πράξεις αρκούντως σοβαρές για να στηριχθεί τέτοιος φόβος — Νομοθεσία ποινικοποιούσα ομοφυλοφιλικές πράξεις — Άρθρο 4 — Εξατομικευμένη αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων)

(2014/C 9/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Z

κατά

X (C-199/12), Y (C-200/12) και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-201/12)

παρισταμένης της: Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (C-199/12 έως C-201/12)

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία των άρθρων 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (EE L 304, σ. 12) — Παροχή του καθεστώτος πρόσφυγα — Προϋποθέσεις — Λόγοι διώξεως — Ομοφυλοφιλία — Έννοια της ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας — Νομοθεσία της χώρας καταγωγής προβλέπουσα ποινή καθειρέξεως 10 ετών κατά κατώτατο όριο σε περίπτωση ομοφυλοφιλικών σχέσεων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ύπαρξη ποινικής νομοθεσίας όπως οι επίμαχες σε κάθε μία από τις υποθέσεις των κύριων δικών, η οποία αφορά ειδικά τους ομοφυλόφιλους, καθιστά δυνατή τη διαπίστωση ότι τα πρόσωπα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούντα ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα.
- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/83, σε συνδυασμό με το άρθρο της 9, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απλώς και μόνον η ποινικοποίηση των ομοφυλοφιλικών πράξεων δεν αποτελεί, αυτή καθ' εαυτήν, πράξη διώξεως. Αντιθέτως, ποινή φυλακίσεως ή καθειρέξεως κολάζουσα ομοφυλοφιλικές πράξεις και όντως εφαρμοζόμενη στη χώρα καταγωγής η οποία θέσπισε μια τέτοια νομοθεσία πρέπει να θεωρηθεί δυσανάλογη ή μεροληπτική κύρωση και επομένως αποτελεί πράξη διώξεως.
- 3) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/83, σε συνδυασμό με το άρθρο της 2, στοιχείο γ', πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μόνον αξιόποινες κατά τη νομοθεσία των κρατών μελών ομοφυλοφιλικές πράξεις αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της. Κατά την αξιολόγηση αιτήσεων παροχής του καθεστώτος πρόσφυγα, οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται εύλογα να αναμένουν, προκειμένου ο αιτών άσυλο να αποφύγει διώξή του, να αποκρύπτει την ομοφυλοφιλία του στη χώρα καταγωγής του ή να επιδεικνύει συγκράτηση κατά την εξωτερική του γενετήσιου προσανατολισμού του.

(¹) EE C 217 της 21.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgacom NV κατά Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (Integan), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) και Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

(Υπόθεση C-221/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων — Υποχρέωση διαφάνειας — Πεδίο εφαρμογής — Σύμβαση συναφθείσα μεταξύ δημοσίων οντοτήτων κράτους μέλους και επιχειρήσεως αυτού του κράτους μέλους — Μεταβίβαση, από τις οντότητες αυτές, της δραστηριότητάς τους παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών καθώς και, για καθορισμένη διάρκεια, του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσεως των καλωδιακών δικτύων τους σε επιχείρηση του εν λόγω κράτους μέλους — Δυνατότητα επιχειρηματία του ίδιου κράτους μέλους να επικαλεστεί τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους — Μη προκήρυξη διαγωνισμού — Δικαιολογία — Ύπαρξη προηγούμενης σύμβασως — Οικονομική πράξη προοριζόμενη να δώσει τέλος σε ένδικη διαφορά σχετικά με την ερμηνεία της σύμβασως αυτής — Κίνδυνος υποβαθμίσεως της μεταβιβαζόμενης δραστηριότητας)

(2014/C 9/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgacom NV

κατά

Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM) και Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State van België — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 56 ΣΛΕΕ — Πεδίο εφαρμογής — Αρχή της διαφάνειας — Σύμβαση η οποία χωρίς δημοσίευση ή προκήρυξη διαγωνισμού συνήφθη μεταξύ δημόσιου φορέα και επιχειρήσεως του ίδιου κράτους μέλους και αφορά τη μεταβίβαση ορισμένων δικαιωμάτων του δημόσιου αυτού φορέα στη συγκεκριμένη επιχείρηση

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι επιχειρηματίας κράτους μέλους δύναται να προβάλει ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους παράβαση της απορρέουσας από τα άρθρα αυτά υποχρεώσεως διαφάνειας διαπρα-

χθείσα σχετικά με τη σύναψη σύμβασως με την οποία μία ή περισσότερες δημόσιες οντότητες του εν λόγω κράτους μέλους είτε ανέθεσαν σε επιχειρηματία του ίδιου κράτους μέλους σύμβαση παραχωρήσεως υπηρεσιών έχουσα βέβαιο διασυννοριακό ενδιαφέρον είτε χορήγησαν σε επιχειρηματία το αποκλειστικό δικαίωμα ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας έχουσας τέτοιο ενδιαφέρον.

2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι:

— η βούληση μη προσβολής ορισμένων δικαιωμάτων τα οποία, με προϋπάρχουσα σύμβαση, δημόσιες αρχές χορήγησαν σε επιχειρηματία σχετικά με τη χρήση καλωδιακών δικτύων που τους ανήκουν δεν δύναται να δικαιολογήσει μια αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης επέκταση της εν λόγω σύμβασως υπό τη μορφή ευθείας αναθέσεως σύμβασως παραχωρήσεως υπηρεσιών ή παροχής αποκλειστικού δικαιώματος ασκήσεως δραστηριότητας έχουσας βέβαιο διασυννοριακό ενδιαφέρον, έστω και με σκοπό να δοθεί τέλος σε διαφορά που ανεφύη μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, για λόγους εντελώς ανεξάρτητους της βουλήσεώς τους, σχετικά με το περιεχόμενο της σύμβασως αυτής·

— λόγοι οικονομικής φύσεως, όπως η βούληση να αποφευχθεί η υποβάθμιση μιας οικονομικής δραστηριότητας, δεν συνιστούν επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος ικανούς να δικαιολογήσουν την ευθεία ανάθεση σύμβασως παραχωρήσεως υπηρεσιών αφορώσας τη δραστηριότητα αυτή ή την παροχή αποκλειστικού δικαιώματος ασκήσεως της εν λόγω δραστηριότητας και έχουσας βέβαιο διασυννοριακό ενδιαφέρον, κατά παρέκκλιση από τις αναγνωριζόμενες από τα εν λόγω άρθρα αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

⁽¹⁾ EE C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. Demir κατά Staatssecretaris van Justitie

(Υπόθεση C-225/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Ρήτρες standstill — Έννοια «νόμιμη διαμονή»)

(2014/C 9/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C. Demir

κατά

Staatssecretaris van Justitie

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την εξέλιξη του καθεστώτος σύνδεσης, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της ΕΟΚ και της Τουρκίας — Απαγόρευση στα κράτη μέλη να θεσπίζουν νέους περιορισμούς σχετικά με την πρόσβαση στην απασχόληση των Τούρκων εργαζομένων που διαμένουν και απασχολούνται νομίμως στο έδαφός τους — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ουσιαστική και/ή διαδικαστική προϋπόθεση για την πρώτη είσοδο Τούρκων υπηκόων στην ημεδαπή — Υποχρέωση κατοχής προσωρινής άδειας διαμονής πριν την είσοδο στις Κάτω Χώρες και την υποβολή αίτησης για τη χορήγηση άδειας διαμονής — Σκέψη 85 της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/01 (Abatay) και C-369/01 (Sahin) (Συλλογή 2003, σ. I-12301)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την εξέλιξη του καθεστώτος σύνδεσης, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στην Άγκυρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 από τη Δημοκρατία της Τουρκίας, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, έχει την έννοια ότι, όταν ένα κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει μέτρο που έχει ως αντικείμενο τον ορισμό των κριτηρίων βάσει των οποίων εκτιμάται η νομιμότητα της διαμονής των Τούρκων υπηκόων, θεοπίζοντας ή τροποποιώντας τις ουσιαστικές και/ή διαδικαστικές προϋποθέσεις εισόδου, διαμονής και, κατά περίπτωση, εργασίας των υπηκόων αυτών στο έδαφός του, και όταν οι προϋποθέσεις αυτές επιβάλλουν νέο περιορισμό στην άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των Τούρκων εργαζομένων, κατά την έννοια της ρήτρας standstill του εν λόγω άρθρου 13, το γεγονός και μόνον ότι το μέτρο επιδιώκει να αποτρέψει την παράνομη είσοδο και την παράνομη διαμονή, πριν την υποβολή αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας διαμονής, δεν αρκεί για να αποκλείσει την εφαρμογή της ρήτρας αυτής.
- 2) Το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 έχει την έννοια ότι η κατοχή προσωρινής άδειας διαμονής που ισχύει μόνον εν αναμονή της οριστικής αποφάσεως επί του δικαιώματος διαμονής του ενδιαφερομένου δεν συνιστά «νόμιμη διαμονή».

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Inalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corina-Hrisi Tulică κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Călin Ion Plavoșin κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-249/12 και C-250/12) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Άρθρα 73 και 78 — Συναλλαγές επί ακινήτων πραγματοποιούμενες από φυσικά πρόσωπα — Χαρακτηρισμός των συναλλαγών αυτών ως φορολογητέων πράξεων — Προσδιορισμός του οφειλόμενου ΦΠΑ σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπήρξε οποιαδήποτε σχετική πρόβλεψη κατά τη σύναψη της συμβάσεως — Ύπαρξη ή μη δυνατότητας του πωλητή να ανακτήσει τον ΦΠΑ από τον αγοραστή — Συνέπειες)

(2014/C 9/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Inalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Corina-Hrisi Tulică (C-249/12), Călin Ion Plavoșin (C-250/12)

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (C-249/12), Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș — Serviciul Soluționare Contestații, Activitatea de Inspecție Fiscală — Serviciul de Inspecție Fiscală Timiș (C-250/12)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Inalta Curte de Casație și Justiție — Ερμηνεία των άρθρων 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Βάση επιβολής του φόρου — Συναλλαγές επί ακινήτων εκ μέρους φυσικών προσώπων μη υποκειμένων στον ΦΠΑ — Επαναχαρακτηρισμός εκ μέρους των εθνικών αρχών των συναλλαγών αυτών ως φορολογητέων πράξεων — Προσδιορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου σε περίπτωση κατά την οποία δεν έγινε μνεία του ΦΠΑ κατά τη σύναψη της συμβάσεως — Αφαίρεση του ποσού του ΦΠΑ από τη συμφωνηθείσα τιμή ή συνυπολογισμός του στην καταβληθείσα από τον αγοραστή συνολική τιμή

Διατακτικό

Έχει η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης

⁽¹⁾ ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

αξίας, ιδίως τα άρθρα της 73 και 78, την έννοια ότι, οσάκις η τιμή αγαθού καθορίστηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη χωρίς οποιδήποτε μνεία περί φόρου προστιθεμένης αξίας και ο πωλητής του εν λόγω αγαθού είναι ο υπόχρεος προς καταβολή του οφειλόμενου φόρου προστιθεμένης αξίας για τη φορολογητέα πράξη, η συμφωνηθείσα τιμή πρέπει να θεωρηθεί ως τιμή ήδη περιλαμβανούσα τον φόρο προστιθεμένης αξίας, στην περίπτωση που ο πωλητής δεν έχει τη δυνατότητα να ανακτήσει από τον αγοραστή τον φόρο προστιθεμένης αξίας που απαιτείται από τη φορολογική αρχή;

(¹) EE C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giuseppa Romeo κατά Regione Siciliana

(Υπόθεση C-313/12) (¹)

(Εθνική διοικητική διαδικασία — Κατάσταση αμιγώς εσωτερικής φύσεως — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη διάρκεια δίκης κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2014/C 9/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Giuseppa Romeo

κατά

Regione Siciliana,

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Corte dei Conti (Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana) — Ερμηνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα τη δυνατότητα της δημό-

σιας διοικήσεως να μην αιτιολογεί σε ορισμένες περιπτώσεις τις πράξεις της ή να συμπληρώνει μη αιτιολογημένη διοικητική πράξη κατά την ένδικη διαδικασία η οποία κινήθηκε κατά της ως άνω πράξεως — Εθνική νομοθεσία παραπέμπουσα στο δικαίωμα της Ένωσης για τη ρύθμιση αμιγώς εσωτερικών καταστάσεων — Ευχέρεια του εθνικού δικαστή να ερμηνεύει και να εφαρμόζει τις διατάξεις και τις αρχές του εθνικού δικαίου κατά τρόπο αποκλίνοντα σε σχέση με την εκ μέρους του Δικαστηρίου ερμηνεία

Διατακτικό

1) Το πρώτο ερώτημα που υπέβαλε το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία), με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2012, είναι απαράδεκτο.

2) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος που υπέβαλε το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana, με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2012.

(¹) EE C 295 της 29.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — Environmental Manufacturing LLP κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Société Elmar Wolf

(Υπόθεση C-383/12 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που απεικονίζει κεφαλή λύκου — Ανακοπή του δικαιούχου διεθνών και εθνικών εικονιστικών σημάτων που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «WOLF Jardin» και «Outils WOLF» — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Μεταβολή της οικονομικής συμπεριφοράς του μέσου καταναλωτή — Βάρος αποδείξεως]

(2014/C 9/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Environmental Manufacturing LLP (εκπρόσωποι: M. Atkins, solicitor, K. Shadbolt, advocate, S. Malynicz, barrister)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral) Société Elmar Wolf

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Μαΐου 2012, T-570/10, *Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Wolf*, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει ο αιτών την καταχώριση του εικονιστικού σήματος που απεικονίζει την κεφαλή λύκου, για προϊόντα της κλάσεως 7, κατά της αποφάσεως R 425/2010-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 6ης Οκτωβρίου 2010, περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, η οποία απορρίπτει την ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος των διεθνών και εθνικών εικονιστικών σημάτων που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «WOLF Jardin» και «Outils WOLF», για προϊόντα των κλάσεων 1, 5, 7, 8, 12, 13 και 31 — Ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης του προγενέστερου σήματος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαΐου 2012, T-570/10, *Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Wolf* (Απεικόνιση κεφαλής λύκου).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 331 της 27.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Comune di Ancona κατά Regione Marche

(Υπόθεση C-388/12) (¹)

[Διαρθρωτικά Ταμεία — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) — Χρηματοδοτική συμμετοχή διαρθρωτικού Ταμείου — Κριτήρια επιλεξιμότητας των δαπανών — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Άρθρο 30, παράγραφος 4 — Αρχή της διάρκειας της πράξης — Έννοια της «σημαντικής τροποποίησης» μιας πράξης — Σύναψη σύμβασης παραχώρησης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση και διεξαγωγή δημόσιου διαγωνισμού]

(2014/C 9/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Comune di Ancona

κατά

Regione Marche

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1) — Κατάργηση και ανάκτηση κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής — Έννοια της «σημαντικής τροποποίησης» — Σχέση μεταξύ, αφενός, της προϋπόθεσης που αναφέρεται στην τροποποίηση της φύσης ή των όρων εκτελέσεως του έργου και, αφετέρου, της προϋπόθεσης που αναφέρεται στην τροποποίηση του όρου περί ελλείψεως αδικαιολόγητου πλεονεκτήματος υπέρ επιχείρησης ή δημοσίου φορέα — Τροποποιήσεις της λειτουργίας — Προϋπόθεση περί συμφωνίας των χρηματοδοτούμενων ενεργειών με τις διατάξεις της Ένωσης στον τομέα των συμβάσεων δημοσίων έργων — Μερική μεταβολή του προορισμού του χρηματοδοτούμενου έργου και παραχώρηση της διαχείρισής του σε ιδιωτικό φορέα εκτός του πλαισίου διαδικασίας σύναψης δημόσιων συμβάσεων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 30, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά τόσο τροποποιήσεις που επέρχονται κατά το στάδιο εκτέλεσης του έργου όσο και τροποποιήσεις που επέρχονται σε μεταγενέστερο χρόνο, ιδίως κατά τη διαχείριση του έργου, καθόσον οι τροποποιήσεις αυτές επέρχονται εντός της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή πενταετίας.
- 2) Το άρθρο 30, παράγραφος 4, του κανονισμού 1260/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η κατά παραχώρηση ανάθεση αποφέρει σημαντικά έσοδα για τον παραχωρούντα και αδικαιολόγητο πλεονέκτημα για τον παραχωρησιούχο, δεν απαιτείται προηγουμένως να έχει εξεταστεί αν το παραχωρηθέν έργο υπέστη σημαντική τροποποίηση.
- 3) Το άρθρο 30, παράγραφος 4, του κανονισμού 1260/1999 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά τόσο την περίπτωση τροποποίησης της ίδιας της υπόστασης του έργου, στο μέτρο που το εκτελεσθέν έργο δεν είναι σύμφωνο με το έργο που περιγραφόταν στο σχέδιο το οποίο έγινε δεκτό για χρηματοδότηση, όσο και την περίπτωση τροποποίησης της λειτουργίας του έργου, λαμβανομένου υπόψη ότι σε περίπτωση τροποποίησης που συνίσταται στη χρήση ενός έργου για δραστηριότητες διαφορετικές από τις αρχικώς προβλεπόμενες στο σχέδιο που έγινε δεκτό προς χρηματοδότηση, η τροποποίηση αυτή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να περιορίζει ουσιαστικά την ικανότητα της επίμαχης πράξης να επιτύχει τον δεδωμένο στόχο της.

4) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης δεν αντιτίθεται στη σύναψη, χωρίς δημόσιο διαγωνισμό, σύμβασης παραχώρησης δημόσιας υπηρεσίας σχετικής με έργο, εφόσον η σύναψη της σύμβασης ανταποκρίνεται στην αρχή της διαφάνειας, η τήρηση της οποίας, χωρίς κατ' ανάγκη να συνεπάγεται υποχρέωση προκήρυξης δημόσιου διαγωνισμού, πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα σε μια επιχείρηση εγκατεστημένη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους πλην του κράτους μέλους της παραχωρούσας αρχής να έχει πρόσβαση στα προσήκοντα πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν την εν λόγω παραχώρηση σε χρόνο προγενέστερο της σύναψης της σύμβασης, κατά τρόπο τέτοιο ώστε η επιχείρηση αυτή, αν το είχε θελήσει, να μπορούσε να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για τη σύναψη της εν λόγω σύμβασης παραχώρησης, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 295 της 29.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Sneller κατά DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Υπόθεση C-442/12) (¹)

(Ασφάλιση νομικής προστασίας — Οδηγία 87/344/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Ελεύθερη επιλογή δικηγόρου από τον ασφαλισμένο — Ρήτρα περιεχόμενη στους γενικούς όρους συμβάσεως εγγυώμενης νομική αρωγή, από μισθωτό του ασφαλιστή, σε δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες — Έξοδα σχετικά με τη νομική αρωγή από εξωτερικό νομικό σύμβουλο αποδιδόμενα μόνο σε περίπτωση ανάγκης, εκτιμώμενης από τον ασφαλιστή, να ανατεθεί ο χειρισμός της υποθέσεως σε εξωτερικό νομικό σύμβουλο)

(2014/C 9/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jan Sneller

κατά

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας (EE L 185, σ. 77) — Ελευθερία επιλογής δικηγόρου από τον ασφαλισμένο

Διατακτικό

1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 87/344/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ασφάλιση νομικής προστασίας, αντιτίθεται στη δυνατότητα ασφαλιστή νομικής προστασίας ο οποίος ορίζει στις συμβάσεις του ασφαλίσεως ότι η νομική αρωγή κατ' αρχήν παρέχεται από εσωτερικούς συνεργάτες του να ορίσει επίσης ότι το κόστος της νομικής αρωγής από δικηγόρο ή εκπρόσωπο επιλεγέντα ελεύθερα από τον ασφαλισμένο δύναται να επιβαρύνει τον ασφαλιστή μόνον αν ο τελευταίος εκτιμά ότι ο χειρισμός της υποθέσεως πρέπει να ανατεθεί σε εξωτερικό νομικό σύμβουλο.

2) Ο κατά το εθνικό δίκαιο υποχρεωτικός ή μη υποχρεωτικός χαρακτήρας της νομικής αρωγής στην επίμαχη δικαστική ή διοικητική διαδικασία δεν έχει συνέπειες για την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα.

(¹) EE C 9 της 12.1.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI) κατά Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Υπόθεση C-473/12) (¹)

(Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρα 10 και 11 — Υποχρέωση ενημερώσεως — Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ζ' — Εξαιρέσεις — Πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων — Ιδιωτικοί ντετέκτιβ ενεργούντες για λογαριασμό του οργανισμού ελέγχου ενός νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος — Οδηγία 2002/58/ΕΚ — Άρθρο 15, παράγραφος 1)

(2014/C 9/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

κατά

Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

παρισταμένων των: Union professionnelle nationale des détectives privés de Belgique (UPNDP), Association professionnelle des inspecteurs et experts d'assurances ASBL (APIEA), Conseil des ministres

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 11, παράγραφος 1, και 13, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ζ' της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (EE L 281, σ. 31) καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Πλήρης εναρμόνιση; — Ευχέρεια κράτους μέλους να προβλέψει περιορισμό ή απαλλαγή από την υποχρέωση άμεσης ενημερώσεως του ενδιαφερομένου — Έκταση εφαρμογής της απαλλαγής από την εν λόγω υποχρέωση — Συγκαταλέγονται οι επαγγελματικές δραστηριότητες των ιδιωτικών ντετέκτιβ — Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, συμβιβάζεται το άρθρο 13, της οδηγίας 95/46/EK με το άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, και, ειδικότερα, με την αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων;

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα και όχι την υποχρέωση να μεταφέρουν στο εσωτερικό τους δίκαιο μία ή περισσότερες από τις προβλεπόμενες σε αυτό εξαιρέσεις από την υποχρέωση ενημερώσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

Η δραστηριότητα του ιδιωτικού ντετέκτιβ ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό επαγγελματικής οργανώσεως προκειμένου να ερευνήσει παραβάσεις της δεοντολογίας ενός νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος, εν προκειμένω του επαγγέλματος του κτηματομεσίτη, εμπίπτει στην εξαίρεση του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 95/46.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Feldkirch (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Armin Maletic, Marianne Maletic κατά lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

(Υπόθεση C-478/12) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 16, παράγραφος 1 — Σύμβαση ταξιδιού συναφθείσα μεταξύ καταναλωτή που κατοικεί εντός κράτους μέλους και πρακτορείου ταξιδιών εγκατεστημένου εντός άλλου κράτους μέλους — Παρέχων υπηρεσίες τον οποίο χρησιμοποιεί το πρακτορείο ταξιδιών, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή — Δικαίωμα του καταναλωτή να εναγάγει τις δύο αυτές επιχειρήσεις ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου της κατοικίας του]

(2014/C 9/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Feldkirch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Armin Maletic, Marianne Maletic

κατά

lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Feldkirch — Ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (EE 2001, L 12, σ. 1) — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού συναφθείσα μεταξύ καταναλωτή και επιχειρήσεως — Κατάσταση στην οποία η επιχείρηση έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος από αυτό της κατοικίας του καταναλωτή και χρησιμοποιεί, για την εκτέλεση της εν λόγω συμβάσεως, επιχείρηση με έδρα στο κράτος μέλος του καταναλωτή — Ενδεχόμενο δικαίωμα του καταναλωτή να εναγάγει τις δύο αυτές επιχειρήσεις ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου της κατοικίας του

Διατακτικό

Ο όρος «αντισυμβαλλόμενος» του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αφορά, υπό συνθήκες όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, και το πρόσωπο που έχει συμβληθεί με τον επιχειρηματία με τον οποίο ο καταναλωτής έχει συνάψει τη σύμβαση αυτή και το οποίο εδρεύει στο έδαφος του κράτους μέλους της κατοικίας του εν λόγω καταναλωτή.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesarbeitsgericht (Αλlemagne) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tenvik Isbir κατά DB Services GmbH

(Υπόθεση C-522/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Απόσπαση εργαζομένων — Οδηγία 96/71/EK — Όρια κατώτατου μισθού — Κατ' αποκοπήν ποσά και εισφορά του εργοδότη σε πολυετές αποταμειωτικό πρόγραμμα υπέρ των μισθωτών υπαλλήλων του)

(2014/C 9/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tevfik Isbir

κατά

DB Services GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesarbeitsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ 1997, L 18, σ. 1) — Υπολογισμός του κατώτατου μισθού — Ζήτημα κατά πόσον πρέπει να συνυπολογιστεί εισφορά σε μακροπρόθεσμο αποταμιευτικό πρόγραμμα, την οποία καταβάλλει ο εργοδότης υπέρ των εργαζομένων — Περίπτωση κατά την οποία οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα ρευστοποίησης των παροχών αυτών μόνο μετά την παρέλευση πολλών ετών

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, στοιχείο γ', της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι επιτρέπει τον συνυπολογισμό στον κατώτατο μισθό στοιχείων της αμοιβής τα οποία δεν μεταβάλλουν τη σχέση μεταξύ, αφενός, της παροχής του εργαζομένου και, αφετέρου, της αντιπαροχής που αυτός λαμβάνει ως αμοιβή για την εργασία του. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει αν αυτό συμβαίνει στην περίπτωση των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης στοιχείων της αμοιβής του ενδιαφερομένου.

(¹) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-547/12 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμής ορισμένων κρατών μελών όσον αφορά τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο — Ποσά που η Ελληνική Δημοκρατία οφείλει να ανακτήσει δεδομένου ότι δεν τα ανέκτησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων)

(2014/C 9/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς και Σ. Παπαϊωάννου)

Ανααιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ε. Τσερέπα-Lacombe και Δ. Τριανταφύλλου)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2012, T-158/09, Ελλάδα κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως Ε(2009) 810 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με τη δημοσιονομική αντιμετώπιση στο πλαίσιο της εκκαθάρισεως των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, σε ορισμένες υποθέσεις παρατυπιών που διαπράττονται από επιχειρηματίες.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Wam Industriale SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-560/12 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Απόφαση που ελήφθη μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αρχικής αποφάσεως που αφορά την ίδια διαδικασία — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου)

(2014/C 9/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Wam Industriale SpA (εκπρόσωποι: E. Giliani και R. Bertoni, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Wam Industriale κατά Επιτροπής (T-303/10), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/134/ΕΕ της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ιταλία υπέρ της Wam SpA (ΕΕ 2011, L 57, σ. 29) — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Εύλογη προθεσμία

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.

2) Καταδικάζει τη Wam Industriale SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 63 της 2.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-587/12 P) (¹)

(Αναίρεση — Κρατική ενίσχυση — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή τους — Απόφαση που ελήφθη μετά την ακύρωση από το Γενικό Δικαστήριο της αρχικής αποφάσεως που αφορά την ίδια διαδικασία — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου)

(2014/C 9/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, T-257/10, Ιταλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/134/ΕΕ της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ιταλία στη Wam SpA (ΕΕ 2011, L 57, σ. 29) — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως — Ισχύς του δεδικασμένου — Αρχή της αναλογικότητας — Κανονισμός de minimis

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 63 της 2.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-23/13) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3 και 4)

(2014/C 9/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και E. Manhaeve)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και S. Menez)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40) — Ελλείψεις όσον αφορά τη συλλογή και επεξεργασία των αστικών λυμάτων σε 8 οικισμούς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη εξασφαλίζοντας:

— τη συλλογή των αστικών λυμάτων του οικισμού Basse-Terre, με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 15 000, και

— την επεξεργασία των αστικών λυμάτων των οικισμών Ajaccio-Sanguinaires, Basse-Terre, Bastia-Nord, Cayenne-Leblond και Saint-Denis, με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 15 000,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 79 της 16.3.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 7 Οκτωβρίου 2013 — Lourdes Cachaldora Fernandez κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Υπόθεση C-527/13)

(2014/C 9/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Lourdes Cachaldora Fernandez

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 4 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, εσωτερική διάταξη όπως είναι η έβδομη πρόσθετη διάταξη, αριθμός 1, κανόνας 3, στοιχείο b, του ισπανικού Ley General de la Seguridad Social [Γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως], η οποία αφορά κατά πλειοψηφία γυναίκες και κατά την οποία η κάλυψη των κενών της καταβολής εισφορών που υφίστανται εντός της περιόδου αναφοράς για τον υπολογισμό του βασικού ποσού μιας ανταποδοτικής αναπηρικής συντάξεως και τα οποία έπονται μιας πραγματοποιηθείσας εργασίας μερικής απασχολήσεως γίνεται λαμβανομένων υπόψη των ελάχιστων βάσεων εισφοράς που ίσχυαν σε κάθε χρονικό σημείο, μειωμένων βάσει του συντελεστή μερικής απασχολήσεως της ως άνω εργασίας η οποία προηγήθηκε του κενού της καταβολής εισφορών, ενώ, σε περίπτωση εργασίας πλήρους απασχολήσεως, δεν υπάρχει μείωση;
- 2) Αντιβαίνει στη ρήτρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES, εσωτερική διάταξη όπως είναι η έβδομη πρόσθετη διάταξη, αριθμός 1, κανόνας 3, στοιχείο b, του ισπανικού Ley General de la Seguridad Social, η οποία αφορά κατά πλειοψηφία γυναίκες και κατά την οποία η κάλυψη των κενών της καταβολής εισφορών που υφίστανται εντός της περιόδου αναφοράς για τον υπολογισμό του βασικού ποσού μιας ανταποδοτικής αναπηρικής συντάξεως και τα οποία έπονται μιας πραγματοποιηθείσας εργασίας μερικής απασχολήσεως γίνεται λαμβανομένων υπόψη των ελάχιστων βάσεων εισφοράς που ίσχυαν σε κάθε χρονικό

σημείο, μειωμένων βάσει του συντελεστή μερικής απασχολήσεως της ως άνω εργασίας η οποία προηγήθηκε του κενού της καταβολής εισφορών, ενώ, σε περίπτωση εργασίας πλήρους απασχολήσεως, δεν υπάρχει μείωση;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

⁽²⁾ ΕΕ L 14 της 20.1.1998, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausioji Teisma (Λιθουανία) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — Birutė Šiba κατά Arūnas Devėnas

(Υπόθεση C-537/13)

(2014/C 9/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausioji Teisma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Birutė Šiba

Έτερος διάδικος: Arūnas Devėnas

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεωρείται καταναλωτής, υπό την έννοια της νομοθεσίας της ΕΕ περί προστασίας του καταναλωτή, το φυσικό πρόσωπο που είναι αποδέκτης νομικών υπηρεσιών βάσει συμβάσεων παροχής νομικών υπηρεσιών που συνάπτεται με δικηγόρο (advokatas) έναντι αμοιβής, όταν οι υπηρεσίες αυτές αφορούν υποθέσεις που μάλλον συνδέονται με τα προσωπικά συμφέροντα του εν λόγω φυσικού προσώπου (διαζύγιο, διανομή αποκτηθείσας κατά τη διάρκεια του γάμου περιουσίας κ.ο.κ.);
- 2) Θεωρείται έμπορος, υπό την έννοια της νομοθεσίας της ΕΕ περί προστασίας του καταναλωτή, ο δικηγόρος (advokatas) που ασκεί [ελεύθερο] επάγγελμα) ο οποίος συνάπτει με φυσικό πρόσωπο σύμβαση παροχής νομικών υπηρεσιών έναντι αμοιβής, βάσει της οποίας οφείλει να παράσχει νομικές υπηρεσίες, ώστε το φυσικό πρόσωπο να επιτύχει σκοπούς που δεν συνδέονται με την απασχόληση και το επάγγελμά του;
- 3) Υπάρχουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993⁽¹⁾, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, οι συμβάσεις παροχής νομικών υπηρεσιών έναντι αμοιβής τις οποίες συνάπτει δικηγόρος (advokatas) στο πλαίσιο των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων ως εκπροσώπου ελεύθερου επαγγέλματος;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, πρέπει να εφαρμοσθούν γενικά κριτήρια προκειμένου να χαρακτηρισθούν τέτοιες συμβάσεις ως συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτή ή πρέπει αυτές να χαρακτηρισθούν ως συμβάσεις τέτοιου είδους κατ' εφαρμογή ειδικών κριτηρίων; Σε περίπτωση που είναι απαραίτητο να εφαρμοσθούν ειδικά κριτήρια για το χαρακτηρισμό των ανωτέρω συμβάσεων ως συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτή, ποια είναι τα κριτήρια αυτά;

(¹) ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Ανώτατο Δικαστήριο) (Λιθουανία) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — eVigilo Ltd κατά Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos

(Υπόθεση C-538/13)

(2014/C 9/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην κύρια δίκη

Ανααιρεσείουσα: eVigilo Ltd

Ανααιρεσίβλητο: Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (Τμήμα Πυροσβέσεως και Διασώσεως υπαγόμενο στο Υπουργείο Εσωτερικών της Λιθουανίας)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι κανόνες δικαίου της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων –και ειδικότερα το άρθρο 1, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας [89/665, όπως τροποποιήθηκε με την] οδηγία 2007/66 (¹), με το οποίο καθιερώνονται οι αρχές της αποτελεσματικότητας και της ταχείας διεξαγωγής της διαδικασίας όσον αφορά την υπεράσπιση θιγόμενων δικαιωμάτων των διαγωνιζομένων, το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18 (²), με το οποίο καθιερώνονται οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας, και τα άρθρα 44, παράγραφος 1, και 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18, με τα οποία καθορίζεται η διαδικασία για τη σύναψη συμβάσεως με τον υποβαλόντα την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά – να ερμηνεύονται, είτε από κοινού είτε χωριστά (αλλά χωρίς περιορισμό στις ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις), υπό την έννοια:

α) ότι στην περίπτωση κατά την οποία, αφενός, ένας διαγωνιζόμενος έχει λάβει γνώση πιθανής ουσιώδους σχέσεως (συνδέσμου) μεταξύ άλλου διαγωνιζομένου και των πραγματογνωμόνων της αναθέτουσας αρχής που αξιολόγησαν τις προσφορές, και (ή) έχει λάβει γνώση της εν δυνάμει εξαιρετικής θέσεως που έχει ο εν λόγω διαγωνιζόμενος λόγω προηγούμενης προπαρασκευαστικής εργασίας του σε σχέση

με τον επίμαχο διαγωνισμό, και, αφετέρου, η αναθέτουσα αρχή δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια σε σχέση με την κατάσταση αυτή, τα ως άνω στοιχεία επαρκούν αυτά καθ'αυτά για να μπορεί βάσιμως να ζητηθεί από το όργανο ελέγχου να κρίνει παράνομες τις πράξεις της αναθέτουσας αρχής, η οποία δεν διασφάλισε τη διαφάνεια και την αντικειμενικότητα της διαδικασίας, χωρίς ο προσφεύγων να οφείλει να αποδείξει με συγκεκριμένο τρόπο ότι οι πραγματογνώμονες ενήργησαν χωρίς αμεροληψία;

β) ότι το όργανο ελέγχου, εφόσον κρίνει ότι η αξίωση του προσφεύγοντος είναι βάσιμη, δεν υποχρεούται, κατά τον καθορισμό των συνεπειών που μπορεί να έχει η απόφασή του για την έκβαση της διαδικασίας του διαγωνισμού, να λάβει υπόψη ότι τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των υποβληθεισών προσφορών θα ήταν κατ' ουσίαν τα ίδια εάν μεταξύ των πραγματογνωμόνων που αξιολόγησαν τις προσφορές δεν υπήρχαν μεροληπτούντες αξιολογητές;

γ) ότι ο διαγωνιζόμενος λαμβάνει (τελικώς) γνώση του περιεχομένου των κριτηρίων σχετικά με την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά –τα οποία διαμορφώθηκαν βάσει ποιοτικών παραμέτρων και καθορίστηκαν κατά τρόπο αόριστο στους όρους της προκηρύξεως (κριτήρια όπως η πληρότητα και η συμβατότητα με τις ανάγκες της αναθέτουσας αρχής) και με γνώμονα τα οποία ο διαγωνιζόμενος ήταν κατ' ουσίαν σε θέση να υποβάλει προσφορά –μόνον όταν η αναθέτουσα αρχή έχει προβεί στην αξιολόγηση των υποβληθεισών προσφορών βάσει των προαναφερθέντων κριτηρίων και έχει παράσχει στους ενδιαφερόμενους αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τους λόγους των αποφάσεων που ελήφθησαν, και ότι η προβλεπόμενη στο εθνικό δίκαιο αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση προσφυγής αρχίζει για τον εν λόγω διαγωνιζόμενο μόνον από τον χρόνο αυτό;

2) Πρέπει το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18, σε συνδυασμό με τις αρχές που διέπουν την ανάθεση των συμβάσεων, όπως αυτές ορίζονται στο [άρθρο] 2 της οδηγίας αυτής, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι απαγορεύεται στις αναθέτουσες αρχές να καθορίζουν (και να διεξάγουν) διαδικασία αξιολόγησης των υποβληθεισών προσφορών η οποία συναρτά τα αποτελέσματα της αξιολόγησης προς τη διεξοδικότητα με την οποία οι διαγωνιζόμενοι έχουν επιχειρήσει να αποδείξουν ότι οι προσφορές τους ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της προκηρύξεως, και ειδικότερα προβλέπει ότι όσο διεξοδικότερα (αναλυτικότερα) έχει περιγράψει ο διαγωνιζόμενος τη συμβατότητα της προσφοράς του με τους όρους της προκηρύξεως, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η βαθμολογία που θα λάβει η προσφορά του;

(¹) Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων, ΕΕ L 335, σ. 31.

(²) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, ΕΕ L 134, σ. 114.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Οκτωβρίου 2013 — Merck Canada Inc. και Merck Sharp & Dohme Ltd κατά Sigma Pharmaceuticals PLC

(Υπόθεση C-539/13)

(2014/C 9/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Merck Canada Inc. και Merck Sharp & Dohme Ltd

Εναγόμενη: Sigma Pharmaceuticals PLC

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί ο κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας ή ο δικαιούχος προστασίας λόγω του διπλώματος ή του πιστοποιητικού αυτού να ασκεί τα δικαιώματα που του απονέμονται με το πρώτο εδάφιο του ειδικού μηχανισμού μόνο αν έχει προηγουμένως αποδείξει την πρόθεσή του να προβεί στην άσκηση αυτή;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1:

α) Πώς πρέπει να αποδεικνύεται η πρόθεση αυτή;

β) Απαγορεύεται στον κάτοχο ή τον δικαιούχο προστασίας αυτό να ασκεί τα δικαιώματά του σε σχέση με τις πράξεις εισαγωγής ή εμπορίας του φαρμακευτικού προϊόντος σε ένα κράτος μέλος οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν αποδειχθεί η πρόθεσή του να προβεί στην άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων;

3) Ποιος έχει την υποχρέωση, κατά το δεύτερο εδάφιο του ειδικού μηχανισμού, να προβεί στην προηγούμενη κοινοποίηση προς τον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας ή προς τον δικαιούχο προστασίας λόγω του διπλώματος ή του πιστοποιητικού αυτού; Πιο συγκεκριμένα:

α) Πρέπει η κοινοποίηση αυτή να γίνεται από το πρόσωπο που προτίθεται να εισαγάγει ή να εμπορευθεί το φαρμακευτικό προϊόν;

ή

β) Όταν υποβάλλεται, σύμφωνα με το εθνικό διοικητικό δίκαιο, αίτηση διοικητικής έγκρισης από άλλο πρόσωπο και όχι το πρόσωπο που προτίθεται να εισαγάγει το προϊόν, μπορεί η προηγούμενη αυτή κοινοποίηση που έχει πραγματοποιηθεί από τον αιτούντα τη διοικητική έγκριση να είναι έγκυρη, αν το άλλο αυτό πρόσωπο δεν προτίθεται μεν το ίδιο να εισαγάγει ή να εμπορευθεί το φαρμακευτικό προϊόν, αλλά η σκοπούμενη εισαγωγή και εμπορία θα πραγματοποιηθούν βάσει της διοικητικής έγκρισης που χορηγείται στο πρόσωπο που την ζήτησε;

και

ι) Έχει σημασία για την απάντηση, αν η εν λόγω κοινοποίηση προσδιορίζει το πρόσωπο που θα εισαγάγει ή θα εμπορευθεί το φαρμακευτικό προϊόν;

ii) Έχει σημασία για την απάντηση, αν στην εν λόγω κοινοποίηση και στην υποβολή της αίτησης για τη διοικητική έγκριση προβαίνει ένα νομικό πρόσωπο που ανήκει σε όμιλο εταιριών οι οποίες συναποτελούν ενιαία οικονομική μονάδα, ενώ οι πράξεις εισαγωγής και εμπορίας πρόκειται να πραγματοποιηθούν από άλλο νομικό πρόσωπο του εν λόγω ομίλου, βάσει άδειας που του έχει χορηγήσει το πρώτο νομικό πρόσωπο, αλλά η κοινοποίηση δεν προσδιορίζει το πρόσωπο που θα εισαγάγει ή θα εμπορευθεί το φαρμακευτικό προϊόν;

4) Σε ποιον πρέπει να απευθύνεται η κοινοποίηση σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του ειδικού μηχανισμού; Πιο συγκεκριμένα:

α) Νοούνται ως δικαιούχοι προστασίας λόγω διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας μόνο τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται, κατά το εθνικό δίκαιο, να ασκήσουν αγωγή για την προστασία των δικαιωμάτων που τους παρέχει το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή το συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας αυτό;

ή

β) Σε περίπτωση που ένας όμιλος εταιριών αποτελεί ενιαία οικονομική μονάδα που περιλαμβάνει πλείονα νομικά πρόσωπα, αρκεί η κοινοποίηση να απευθύνεται στο νομικό πρόσωπο που είναι η θυγατρική εταιρία που δραστηριοποιείται στο κράτος μέλος εισαγωγής και κατέχει την άδεια κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος, αντί να απευθύνεται στο νομικό πρόσωπο που νομιμοποιείται εντός του ομίλου αυτού, κατά το εθνικό δίκαιο, να ασκήσει αγωγή για την προστασία των δικαιωμάτων που παρέχονται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή το συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας αυτό, καθόσον είτε το νομικό αυτό πρόσωπο μπορεί να χαρακτηριστεί ως δικαιούχος προστασίας λόγω του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή του ΣΠΠ είτε είναι αναμενόμενο ότι, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, η κοινοποίηση αυτή θα επισύρει την προσοχή των προσώπων που λαμβάνουν τις αποφάσεις για λογαριασμό του κατόχου του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή του ΣΠΠ;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 4.β, καθίσταται μια κατά τα λοιπά νομότυπη κοινοποίηση παράτυπη, αν απευθύνεται στον «Manager, Regulatory Affairs» («Προϊστάμενο του τμήματος διοικητικής υποστήριξης») μιας εταιρίας, εφόσον η εταιρία αυτή δεν είναι το νομικό πρόσωπο που νομιμοποιείται εντός του ομίλου αυτού, κατά το εθνικό δίκαιο, να ασκήσει αγωγή για την προστασία των δικαιωμάτων που παρέχονται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή το συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας αυτό, αλλά είναι η θυγατρική εταιρία που δραστηριοποιείται στο κράτος μέλος εισαγωγής και κατέχει την άδεια κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος, και εφόσον στην πράξη αυτό το «Τμήμα διοικητικής υποστήριξης» παραλαμβάνει κατά σύστημα τις κοινοποιήσεις στις οποίες προβαίνουν οι παράλληλοι εισαγωγείς σχετικά με τον ειδικό μηχανισμό και άλλα θέματα;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 16 Οκτωβρίου 2013 — Douane Advies Bureau Rietveld κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-541/13)

(2014/C 9/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Douane Advies Bureau Rietveld

Καθού: Hauptzollamt Hannover

Προδικαστικό ερώτημα ⁽¹⁾

Πρέπει ο όρος «αντιδραστήριο» στη φράση «αντιδραστήρια διαγνωστικής ή εργαστηρίου», που χρησιμοποιείται στη δασμολογική κλάση 3822 της ΣΟ, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αναφέρεται σε ουσία η οποία πρέπει να μεταβάλλεται από χημικής απόψεως, κατόπιν χημικής αντιδράσεως στο εξεταζόμενο υλικό ή σε συνδυασμό με αυτό, προκειμένου να καταδείξει κατάσταση ή ιδιότητα του εν λόγω υλικού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 927/2012 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ L 304, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 28 Οκτωβρίου 2013 — Z. Zh. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en justitie και Staatssecretaris van Veiligheid en justitie κατά I.O.

(Υπόθεση C-554/13)

(2014/C 9/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στις υποθέσεις της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Z. Zh.

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Veiligheid en justitie

και

Ανααιρεσίων: Staatssecretaris van Veiligheid en justitie

Ανααιρεσίβλητος: I.O.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους, κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348· στο εξής: οδηγία περί επιστροφής), απλώς και μόνο για τον λόγο ότι είναι ύποπτος τελέσεως πράξεως που κατά το εθνικό δίκαιο χαρακτηρίζεται ως ποινικό αδίκημα ή απαιτείται προς τούτο να έχει αυτός καταδικαστεί από ποινικό δικαστή λόγω τελέσεως της πράξεως αυτής και, στην τελευταία περίπτωση, πρέπει η καταδίκη αυτή να έχει καταστεί αμετάκλητη;
- 2) Ασκούν επιρροή για την εκτίμηση του αν υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους, αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας περί επιστροφής, επίσης άλλα, εκτός της υπόνοιας ή της καταδίκης, γεγονότα και περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, όπως η σοβαρότητα και η φύση της πράξεως που κατά το εθνικό δίκαιο χαρακτηρίζεται ως ποινικό αδίκημα, ο χρόνος που παρήλθε και η πρόθεση του συγκεκριμένου προσώπου;
- 3) Μήπως τα γεγονότα και περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, που έχουν σημασία για την κατά το ερώτημα 2 εκτίμηση, διαδραματίζουν ρόλο στο πλαίσιο της παρεχόμενης από το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας περί επιστροφής δυνατότητας επιλογής, στην περίπτωση που το συγκεκριμένο πρόσωπο αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια τάξη κατά την έννοια της εν λόγω παραγράφου του άρθρου αυτού, μεταξύ, αφενός, μη παροχής προθεσμίας για οικειοθελή αναχώρηση και, αφετέρου, παροχής προθεσμίας για οικειοθελή αναχώρηση μικρότερης των επτά ημερών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 31 Οκτωβρίου 2013 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve κατά Moussa Abdida

(Υπόθεση C-562/13)

(2014/C 9/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Εφεσίβλητος: Moussa Abdida

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν οι οδηγίες 2004/83/EK ⁽¹⁾, 2005/85/EK ⁽²⁾ και 2003/9/EK ⁽³⁾ την έννοια ότι το κράτος μέλος η νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι αλλοδαπός που «πάσχει από ασθένεια που συνεπάγεται πραγματικό κίνδυνο για τη ζωή του ή τη φυσική του ακεραιότητα ή κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης οσάκις δεν υπάρχει κατάλληλη θεραπεία στη χώρα καταγωγής του», δικαιούται την επικουρική προστασία, κατά την έννοια του άρθρου 15, στοιχείο β' της οδηγίας 2004/83/EK, υποχρεούται

— να προβλέπει αίτηση αναστολής κατά της διοικητικής απόφασης περί μη παροχής δικαιώματος διαμονής και/ή η επικουρική προστασία και διατάσσεται η απέλασή του από την επικράτεια,

— να αναλαμβάνει, είτε στο πλαίσιο καθεστώτος κοινωνικής αρωγής είτε στο πλαίσιο μέτρων υποδοχής, την κάλυψη των στοιχειωδών του αναγκών πλην των ιατρικών, έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της προσφυγής κατά της εν λόγω διοικητικής αποφάσεως;

2) Σε περίπτωση αποφατικής απαντήσεως, έχει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και ιδίως, τα άρθρα 1 έως 3 (ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δικαίωμα στη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα), το άρθρο 4 (απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης), το άρθρο 19, παράγραφος 2 (δικαίωμα μη απελάσεως σε κράτος στο οποίο υφίσταται σοβαρός κίνδυνος απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισεως), τα άρθρα 20 και 21 (ισότητα και απαγόρευση διακρίσεων ως προς άλλες κατηγορίες αιτούντων επικουρική προστασία) και/ή το άρθρο 47 (δικαίωμα πραγματικής προσφυγής) την έννοια ότι το κράτος μέλος που μεταφέρει στην εσωτερική του έννομη τάξη τις οδηγίες 2004/83/EK, 2005/85/EK και 2003/9/EK υποχρεούται να προβλέπει αίτηση αναστολής και να καλύπτει τις στοιχειώδεις ανάγκες που μνημονεύθηκαν στο πρώτο ερώτημα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους και τον καθορισμό του περιεχομένου της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 304, σ. 12)

⁽²⁾ Οδηγία 2005/85/EK του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13)

⁽³⁾ Οδηγία 2003/9/EK της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18)

Αναίρεση που άσκησε την 31η Οκτωβρίου 2013 η Planet A.E. Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Συμβουλευτικών Υπηρεσιών κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (Έβδομο τμήμα) που εκδόθηκε την 9η Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-489/12, Planet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Planet A.E. Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Συμβουλευτικών Υπηρεσιών (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός, Δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

— Να ανααιρεθεί η Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-489/12.

— Να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει επί της ουσίας.

— Να καταδικαστεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Διάταξη T-489/12 του Γενικού Δικαστηρίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2013, περιλαμβάνει νομικές κρίσεις, οι οποίες παραβιάζουν κανόνες δικαίου της Ένωσης και τις προσβάλλει με αίτηση αναίρεσεως.

Κατά την ανααιρεσείουσα, η ανααιρεσιβαλλομένη πρέπει να ανααιρεθεί, επειδή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, ως προς το περιεχόμενο του έννομου συμφέροντος, το οποίο απαιτείται, κατά το δίκαιο της Ένωσης, για την άσκηση αναγνωριστικής αγωγής με αντικείμενο τη διαπίστωση αθέτησης συμβατικών υποχρεώσεων και ως προς το αν αυτό το [έννομο συμφέρον] είναι γεγεννημένο και ενεστώς.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2013
— *Preparados Alimenticios κατά ΟΗΜΙ — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)*

(Υπόθεση T-377/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος *Jambo Afrika* — Προγενέστερα κοινοτικά εικονιστικά σήματα *JUMBO*, *JUMBO CUBE*, *JUMBO MARINADE*, *JUMBO NOKKOS*, *JUMBO ROF*, *JUMBO CHORBA MOUTON-MUTTON*, *JUMBO Aroma All purpose seasoning Condiment* — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα *JUMBO* — Προγενέστερο μη καταχωρισθέν λεκτικό σήμα *JUMBO* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 9/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Preparados Alimenticios, SA* (L'Hospitalet de Llobregat, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. Pellisé Urquiza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG* (Stemwede-Levern, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Weeg, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Ιουνίου 2010 (υπόθεση R 1144/2009-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των *Preparados Alimenticios, SA* και *Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG*

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Preparados Alimenticios, SA* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013
— *Heede κατά ΓΕΕΑ (Matrix-Energetics)*

(Υπόθεση T-313/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος *Matrix-Energetics* — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Ενδιαφερόμενο κοινό — Χρόνος εκτιμήσεως του περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 9/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Günter Heede (Walldorf-Baden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Utz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: K. Klüpfel)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Απριλίου 2011 (υπόθεση: R 1848/2010-4), η οποία αφορά την αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος *Matrix-Energetics* ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Günter Heede φέρει τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 238 της 13.8.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013
— *El Hogar Perfecto del Siglo XXI κατά ΓΕΕΑ — Wenf International Advisers (Ανοιχτήρι)*

(Υπόθεση T-337/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει ένα ανοιχτήρι κρασιού — Προγενέστερο εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Απουσία ατομικού χαρακτήρα — Δεν δημιουργείται διαφορετική συνολική εντύπωση — Ενημερωμένος χρήστης — Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού — Άρθρα 4, 6 και 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002]

(2014/C 9/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *El Hogar Perfecto del Siglo XXI SL* (Μαδρίτη, Ισπανία), (εκπρόσωποι: C. Ruiz Gallegos και E. Veiga Conde, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Ó. Mon-déjar Ortuño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωποι: J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veigueta και I. Munilla Muñoz, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Ιουνίου 2012 (υπόθεση R 89/2011-3), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ των Wenf International Advisers Ltd και El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — Equinix (Germany) κατά ΓΕΕΑ — Acotel (ancotel.)

(Υπόθεση T-443/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος ancotel. — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα ACOTEL — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 9/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Equinix (Germany) GmbH, τέως ancotel GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Truelsen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Roch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Acotel SpA (Ρώμη, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση:

R 1895/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Acotel SpA και ancotel GmbH, νυν Equinix (Germany) GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Equinix (Germany) GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 379 της 8.12.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 2013 — Recaro κατά ΓΕΕΑ — Certino Mode (RECARO)

(Υπόθεση T-524/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία για κήρυξη έκπτωσης — Λεκτικό κοινοτικό σήμα RECARO — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 15, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Φύση της χρήσεως του σήματος — Παραδεκτό νέων αποδεικτικών στοιχείων — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 9/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Recaro Holding GmbH, πρώην Recaro Beteiligungs-GmbH (Στουτγάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Weiser, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Certino Mode, SL (Elche, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 1761/2011-1), σχετικά με διαδικασία αναγνώρισεως ακυρότητας μεταξύ της Recaro Beteiligungs-GmbH και της Certino Mode, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Recaro Holding GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 32 της 2.2.2013.

Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2013 — FK κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-248/13)**

(2014/C 9/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: FK (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: E. Grieves, Bar-rister, και J. Carey, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό της Επιτροπής (ΕΚ) 14/2007, της 10ης Ιανουαρίου 2007, που τροποποιεί για 74η φορά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου (ΕΕ L 6, σ. 6), καθόσον εφαρμόζεται επί του προσφεύγοντος, καθώς και την από 6 Μαρτίου 2013 απόφαση της Επιτροπής να διατηρήσει την εγγραφή του στον κατάλογο, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ελήφθη άμεσα ή εντός ευλόγου χρόνου.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε ουσιαστικώς το κατά πόσον ο προσφεύγων πληρούσε τα σχετικά κριτήρια. Ο προσφεύγων υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή: (α) δεν αναζήτησε και/ή δεν έλαβε αποδεικτικά στοιχεία για τις αιτιάσεις, (β) δεν μερίμνησε ώστε η αιτιολογία να συμπίπτει με τον λόγο που επικαλείται η Επιτροπή Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών και δεν αναζήτησε και/ή δεν έλαβε επαρκή λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις κατηγορίες, ώστε να είναι δυνατόν στον προσφεύγοντα να απανήσει σε αυτές αποτελεσματικώς, (γ) δεν εκτίμησε αν οιαδήποτε από τις κατηγορίες βασίζεται σε υλικό που προέκυψε κατόπιν βασανιστηρίων, και (δ) δεν ζήτησε και/ή δεν έλαβε κανένα σχετικό απαλλακτικό στοιχείο.
- 3) Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν εφήρμοσε το ορθό κριτήριο όσον αφορά το βάρος και το μέτρο της αποδείξεως.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η αιτιολογία που επικαλείται η Επιτροπή είναι νομικώς πλημμελής καθόσον: (α) ουδεμία από τις κατηγορίες ερείδεται σε αποδεικτικά

στοιχεία, με αποτέλεσμα να μην αποδεικνύεται το βάσιμο των κατηγοριών, (β) ορισμένες κατηγορίες δεν είναι επαρκώς σαφείς ώστε να είναι δυνατόν στον προσφεύγοντα να τις προσβάλει αποτελεσματικώς (γ) ορισμένες κατηγορίες ανάγονται στο παρελθόν και/ή είναι ασαφείς σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην δύνανται να συνδεθούν λογικώς με τα σχετικά κριτήρια, και (δ) μερικές κατηγορίες δεν συνάδουν με απαλλακτικά στοιχεία του φακέλου.

- 5) Με τον πέμπτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε έλεγχο αναλογικότητας, σταθμίζοντας τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος με τον πραγματικό τρέχοντα κίνδυνο που υποτίθεται ότι δημιουργεί ο ίδιος.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2013 — Panrico κατά ΓΕΕΑ — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)**(Υπόθεση T-534/13)**

(2014/C 9/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Panrico, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. Pellisé Urquiza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: HDN Development Corp. (Frankfort, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
- να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα στις 29 Ιουλίου 2013 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση R 623/2011-4)· και
- να κηρύξει άκυρο το υπ' αριθ. 1 298 785 κοινοτικό σήμα «KRISPY KREME DOUGHNUTS».

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: το εικονιστικό σήμα «Krispy Kreme DOUGHNUTS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 30 και 42 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 298 785.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η HDN Development Corp.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: απόρριψη της αιτήσεως για κήρυξη της ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

Προσφυγή της 24ης Οκτωβρίου 2013 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-557/13)

(2014/C 9/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 και το παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/433/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που με αυτά αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι πληρωμές συνολικού ύψους 6 192 951,34 ευρώ, τις οποίες πραγματοποιήσαν οι αρμόδιοι οργανισμοί πληρωμής της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στο πλαίσιο της εφαρμογής του καθεστώτος ενισχύσεων στον τομέα του αμύλου από γεώμηλα για τα έτη 2003 έως 2005,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των προϋποθέσεων για τη χορήγηση πριμοδότησης και επιδότησης — Καταβολή της ελάχιστης τιμής.

Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 ⁽¹⁾ και του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 ⁽²⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 ⁽³⁾, το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 97/95 ⁽⁴⁾, το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2236/2003 ⁽⁵⁾ και το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΚ) 2237/2003 ⁽⁶⁾, καθότι, παρότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση πριμοδότησης και επιδότησης, αποκλείστηκαν δαπάνες από τη χρηματοδότηση, επειδή δεν είχε καταβληθεί η ελάχιστη τιμή για τη ζητηθείσα ποσότητα.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας.

Στο πλαίσιο του λόγου αυτού η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς και χωρίς αντιφάσεις, για ποιο λόγο από τα άρθρα 11 του κανονισμού 97/95, 10 του κανονισμού 2236/2003 και 26 του κανονισμού 2237/2003 προκύπτει, λαμβανομένων υπόψη όλων των γλωσσικών εκδόσεων, ότι προϋπόθεση για την καταβολή της πριμοδότησης ή της επιδότησης είναι να έχει ήδη καταβάλει η επιχείρηση αμυλοποιίας την ελάχιστη τιμή για τη συνολική ποσότητα γεωμύλων που παραδίδεται σε μια περίοδο εμπορίας.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως περί κοινοποιήσεως αιτιάσεων εντός 24 μηνών.

Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, σημείο 1, σε συνδυασμό με το σημείο 5, στοιχείο α', του κανονισμού 1258/1999, καθώς και του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 ⁽⁷⁾ και του άρθρου 31, παράγραφος 3, σημείο 1, σε συνδυασμό με την παράγραφο 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1290/2005, καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 ⁽⁸⁾, καθότι η Επιτροπή δεν κοινοποίησε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πράγματι γραπτώς την αιτίαση, (πρά-λειψη «βασικών ελέγχων»), στην οποία στήριξε την εξαίρεση των δαπανών, εντός 24 μηνών από τον χρόνο κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει συναφώς παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999, του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95, του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006 σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της διεξαγωγής της διοικητικής διαδικασίας εντός εύλογης προθεσμίας, καθώς και παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας καθότι η ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία είχε υπερβολική διάρκεια.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, σημείο 4, του κανονισμού 1258/1999, του άρθρου 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005, και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Στο πλαίσιο του λόγου αυτού η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας σε κατ' αποκοπήν διόρθωση ποσοστού 10 %, δεν εκτίμησε καταλλήλως το είδος και την —σε κάθε περίπτωση— μικρή έκταση μιας ενδεχόμενης παραβάσεως, όπως

επίσης δεν έλαβε υπόψη την κατάσταση ότι η Ένωση δεν υπέστη πράγματι οικονομική ζημία, ούτε υπήρξε ποτέ πραγματικός κίνδυνος για πρόκληση ζημίας.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1994 για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων (ΕΕ L 197, σ. 4).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 97/95 της Επιτροπής, της 17ης Ιανουαρίου 1995, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά την ελάχιστη τιμή και την αντισταθμιστική πληρωμή που πρέπει να καταβληθούν στους παραγωγούς γεωμήλων καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων (ΕΕ L 16, σ. 3).
- (⁵) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2236/2003 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1868/94 του Συμβουλίου σχετικά με την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων (ΕΕ L 339, σ. 45).
- (⁶) Κανονισμός (ΕΚ) 2237/2003 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως που προβλέπονται στον τίτλο IV του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στηρίξεως στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στηρίξεως για τους γεωργούς (ΕΕ L 339, σ. 52).
- (⁷) Κανονισμός (ΕΚ) 1663/95 για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90).

Αγωγή της 24ης Οκτωβρίου 2013 — ΙΣΟΤΗΣ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-562/13)

(2014/C 9/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Κοινωνία της Πληροφορίας Ανοιχτή στις Ειδικές Ανάγκες — ΙΣΟΤΗΣ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Σκλήρης, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή, ζητώντας από την ενάγουσα το ποσό των 47 197,93 ευρώ που συνεισέφερε η Επιτροπή στο πλαίσιο της συμβάσεως 238940 REACH 112, παραβιάζει την επίδικη σύμβαση,
- να αναγνωριστεί ότι η ενάγουσα δεν οφείλει να επιστρέψει το ανωτέρω ποσό που συνεισέφερε η Επιτροπή,
- να αναγνωριστεί ότι, σε κάθε περίπτωση, η παραπάνω απαίτηση της Επιτροπής, κατά το ποσό των 13 821,12 ευρώ, είναι όλως αβάσιμη,
- να αναγνωριστεί ότι οι γενικοί όροι των συμβάσεων FP6 δεν εφαρμόζονται στο πλαίσιο της συμβάσεως 238940 REACH 112 και ότι, επομένως, η ενάγουσα στο πλαίσιο της επίδικης σύμβασης δεν οφείλει οποιοδήποτε ποσό για αποζημίωση (liquidated damages),
- να αναγνωριστεί ότι η Επιτροπή, δηλώνοντας την πρόθεσή της να αξιώσει αποζημίωση (liquidated damages) βάσει των γενικών όρων των συμβάσεων FP6, παραβιάζει την επίδικη σύμβαση 238940 REACH 112,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της παρούσας αγωγής, που στηρίζεται αφενός στη ρήτρα διαιτησίας της επίδικης σύμβασης και αφετέρου στο βελγικό δίκαιο, στο οποίο η επίδικη σύμβαση παραπέμπει, η ενάγουσα προβάλλει τρεις ισχυρισμούς.

- 1) Ο πρώτος ισχυρισμός αντλείται από την παραβίαση της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών εκ μέρους της Επιτροπής. Ειδικότερα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή απαίτησε διαφορετικά ποσά, χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένο και ειδικό λόγο γένεσης των εκάστοτε αξιώσεων, και ότι η συναλλακτική συμπεριφορά της είναι αντίθετη με τις διατάξεις του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Περαιτέρω, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η αντισυμβατική συμπεριφορά της Επιτροπής προκύπτει και από την πρόθεσή της να εγείρει αξιώσεις με βάση γενικούς όρους διαφορετικού τύπου συμβάσεων (FP6) από εκείνους που εφαρμόζονται στην επίδικη σύμβαση REACH 112 (CIP).
- 2) Ο δεύτερος ισχυρισμός αντλείται από την παραβίαση της διάταξης του άρθρου II.28, παράγραφοι 1 και 5, της σύμβασης 238940 REACH 112. Ειδικότερα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έγειρε αξιώσεις χωρίς προηγούμενη διενέργεια ελέγχου στο πλαίσιο της επίδικης σύμβασης και επικαλέστηκε γενικά και αόριστα πόρισμα ελέγχου που δεν αφορά την επίδικη σύμβαση REACH 112.
- 3) Ο τρίτος, επικουρικός, ισχυρισμός αντλείται από την κακόπιστη και καταχρηστική έγερση της απαίτησης της Επιτροπής.

**Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2013 — BASF Agro κ.λπ.
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-584/13)

(2014/C 9/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF Agro BV (Arnhem, Κάτω Χώρες), BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία), BASF Belgium Coordination Center (Αμβέρσα, Βέλγιο), BASF Española, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία), BASF Italia SpA (Cesano Maderno, Ιταλία), BASF Nederland NV (Arnhem), και BASF Slovensko spol. s r. o. (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: J. Montfort και M. Περιστεράκη, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 781/2013 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης της δραστικής ουσίας *fipronil*, και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ L 219, σ. 22),
- επικουρικώς, και μόνον σε περίπτωση απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, καθόσον αποσύρει την άδεια για τη χρήση και πώληση σπόρων ηλιοτροπίου που έχουν υποστεί επεξεργασία με *fipronil*,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 ⁽¹⁾, επειδή η Επιτροπή, κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν στηρίχθηκε σε νέα επιστημονική ή τεχνική γνώση, αλλά μάλλον σε «όλας αμφιλεγόμενα» δεδομένα. Επίσης, η Επιτροπή παρέβλεψε κρίσιμα δεδομένα που προέρχονταν από παρακολούθηση. Από τα δεδομένα αυτά δεν προέκυψαν επιπτώσεις στις αποικίες μελισσών. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Επιτροπή εσφαλμένως εκτίμησε ότι τα κριτήρια του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 δεν πληρούντο πλέον από τη δραστική ουσία *fipronil*.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 49 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009, επειδή η Επιτροπή θέσπισε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό περιοριστικά μέτρα επί σπόρων που έχουν υποστεί επεξεργασία με *fipronil* χωρίς να αποδείξει ότι οι εν λόγω επεξεργασμένοι σπόροι είναι πιθανόν να αποτελούν για τις μέλισσες «σοβαρό κίνδυνο» που δεν δύναται να αντιμετωπισθεί ικανοποιητικώς με άλλα μέσα. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν

έλαβε υπόψη της τα μέτρα αμβλύνσεως του κινδύνου που ενδέχεται να περιορίσουν τους υποτιθέμενους κινδύνους σε ικανοποιητικό βαθμό.

- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε βάσει μεθοδολογίας προβλεπόμενης σε προσχέδια κατευθυντηρίων γραμμών, και όχι βάσει των υφισταμένων και ήδη εγκεκριμένων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραβίασε τις θεμελιώδεις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, δεδομένου ότι τα έγγραφα παροχής κατευθυντηρίων γραμμών πρέπει να είναι διαθέσιμα και προϊόν συμφωνίας *ex ante*, πριν την επανεξέταση εγκρίσεως δραστικής ουσίας, και όχι *ex post*.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει της αρχής της προφύλαξης, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής της αρχής αυτής δεν πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι κίνδυνοι τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ως σχετικούς εν προκειμένω, βασίζονταν σε απλές υποθέσεις, μη επιβεβαιωμένες επιστημονικώς. Κρίσιμα δεδομένα δεν ελήφθησαν υπόψη. Η αξιολόγηση των κινδύνων εκ μέρους της Επιτροπής στηρίχθηκε σε εσφαλμένη μεθοδολογία. Τέλος, η Επιτροπή δεν έδωσε στους προσφεύγοντες τη δυνατότητα να μετάσχουν στο στάδιο της διαχείρισεως του κινδύνου, ως όφειλε. Αυτό οδήγησε στη λήψη, δια του προσβαλλόμενου κανονισμού, μη αναλογικών και αντιφατικών μέτρων.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο, προβάλλεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιβάλλει υπερβολικούς περιορισμούς στην επεξεργασία σπόρων με *fipronil*, χωρίς αυτοί να είναι ούτε πρόσφοροι ούτε αναγκαίοι για την προστασία της υγείας των μελισσών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν, επίσης, ότι, ιδίως όσον αφορά τα ηλιοτρόπια, η Επιτροπή παρέβλεψε ότι η επεξεργασία με *fipronil* ουδέποτε είχε επιπτώσεις στην υγεία των μελισσών.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι, λόγω του στενού χρονικού πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος κανονισμός και λόγω της περιπλοκότητας της υποθέσεως, η Επιτροπή δεν έλαβε πραγματικώς υπόψη τις ουσιώδεις και λεπτομερείς παρατηρήσεις των προσφευγουσών επί των τεχνικών, κανονιστικών και επιστημονικών πτυχών των «Συμπερασμάτων σχετικά με την επιστημονική επανεξέταση της εκτίμησης επικινδυνότητας από φυτοπροστατευτικά προϊόντα για τις μέλισσες όσον αφορά τη δραστική ουσία *fipronil*» της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA).
- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε με τον προσηκόντα τρόπο τις ανησυχίες που την οδήγησαν στο να ζητήσει από την EFSA την επανεξέταση της εγκρίσεως του *fipronil*. Επίσης, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόρριψη των επιχειρημάτων και των στοιχείων που υποβλήθηκαν από τους προσφεύγοντες. Επίσης, από τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν προκύπτει με σαφήνεια ο κύριος σκοπός τον οποίο επιδιώκει η Επιτροπή με την έκδοσή του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309, σ. 1).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 1ης Οκτωβρίου 2013 — Λουκάκης κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-82/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Επιτροπή προσωπικού του Κοινοβουλίου — Εκλογές — Παρατυπίες κατά την εκλογική διαδικασία)

(2014/C 9/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Νικόλαος Λουκάκης κ.λπ. (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Seyr και M. Ecker, επικουρούμενοι αρχικώς από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο, στη συνέχεια από την A. Duron, δικηγόρο)

Παρεμβαίνοντες: Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne και Pluralist (εκπρόσωπος: J. Choucroun, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτημα αναγνώρισης της ακυρότητας της εκλογικής διαδικασίας για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού του Κοινοβουλίου και του παράνομου χαρακτήρα της παραλείψεως του Κοινοβουλίου να ενεργήσει κατά των διαφόρων παρατυπιών της εκλογικής διαδικασίας.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τη σιωπηρή απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2011 να μη λάβει μέτρα κατά των παρατυπιών της εκλογικής διαδικασίας που διεξήχθη τον Νοέμβριο του 2010 για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες.
- 4) Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις Solidarité pour les agents et fonctionnaires européens, Syndicat général du personnel des organismes européens, Fédération de la fonction publique européenne, αφενός, και η συνδικαλιστική οργάνωση Pluralist, αφετέρου, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 340 της 19.11.2011, σ. 41.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2013 — BF κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-59/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Διορισμός — Πλήρωση θέσεως διευθυντή — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Βλαπτική πράξη — Δεν υφίσταται — Απαράδεκτο)

(2014/C 9/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: BF (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Kennedy και J. Vermeir, επικουρούμενοι από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως ECA/2011/67 του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τη θέση του διευθυντή στη Διεύθυνση Ανθρώπινων Πόρων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο BF φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 227 της 28.7.2012, σ. 38.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Thomé κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-97/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός Διαγωνισμός — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/177/10 — Απόφαση να μην προσληφθεί μία επιτυχούσα — Κριτήρια συμμετοχής στον διαγωνισμό — Πτυχίο πανεπιστημίου)

(2014/C 9/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Florence Thomé (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και M. G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ της Επιτροπής να μην προσλάβει την προσφεύγουσα-ενάγουσα μετά την επιτυχία της στον διαγωνισμό EPSO/AD/177/10-EPA και αίτημα αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποίησεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 11ης Νοεμβρίου 2011 και της 5ης Ιουνίου 2012.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην F. Thomé το ποσό των 14 000 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκε η F. Thomé.

(¹) EE C 355 της 17.11.2012, σ. 39.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα)
της 23ης Οκτωβρίου 2013 — Αριστείδης Ψαρράς κατά
ENISA**

(Υπόθεση F-7/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Αξιολόγηση — Αξιολόγηση για το έτος 2009 — Έκθεση εξέλιξεως της σταδιοδρομίας — Αίτημα περί ακυρώσεως της εκθέσεως εξέλιξεως σταδιοδρομίας — Βλαπτική πράξη — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)

(2014/C 9/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Αριστείδης Ψαρράς (Ηράκλειο, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών (ENISA) (εκπρόσωποι: E. Maurage, επικουρούμενος από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση περί ακυρώσεως της εκθέσεως εξέλιξεως σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για το 2009 καθώς και της αποφάσεως περί καταρτίσεως του πίνακα των προαγομένων υπαλλήλων για το 2010 και, εφόσον είναι αναγκαίο, της από 17 Οκτωβρίου 2011 αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ασφάλεια Δικτύων και Πληροφοριών φέρει τα δικαστικά έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Α. Ψαρρά.

(¹) EE C 133 της 5.5.2012, σ. 20.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα)
της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-57/12) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Αφαίρεση χρηματικής απαιτήσεως θεσμικού οργάνου από το ποσό του επιδόματος — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2014/C 9/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως των σιωπηρών απορριπτικών αποφάσεων της Επιτροπής περί μειώσεως του επιδόματος αναπηρίας του προσφεύγοντος-εναγόντος για το χρονικό διάστημα Ιουνίου-Σεπτεμβρίου 2011 και αίτημα καταβολής τόκων με επιτόκιο 15 % καθώς και ποσού 500 ευρώ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων στις υποθέσεις F-57/12 R και T-464/12 P(R).
- 3) Καταδικάζει τον L. Marcuccio να καταβάλει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης το ποσό των 2 000 ευρώ.

(¹) EE C 227 της 28.7.2012, σ. 37.

**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης 16ης
Οκτωβρίου 2013 — De Roos-Le Large κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-50/10) (¹)

(2014/C 9/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος της ολομέλειας αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 260 της 25.9.2010, σ. 27.

2014/C 9/47	Υπόθεση F-7/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2013 — Αριστείδης Ψαρράς κατά ENISA (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Αξιολόγηση — Αξιολόγηση για το έτος 2009 — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Αίτημα περί ακυρώσεως της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας — Βλαπτική πράξη — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή) 29
2014/C 9/48	Υπόθεση F-57/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Επίδομα αναπηρίας — Αφαίρεση χρηματικής απαιτήσεως θεσμικού οργάνου από το ποσό του επιδόματος — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 29
2014/C 9/49	Υπόθεση F-50/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης 16ης Οκτωβρίου 2013 — De Roos-Le Large κατά Επιτροπής 29

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL